உ.

சிவமயம்.

ஸ்ரீகுருவேநம:.

சசிவர்ண போதம்

மூலமும்உரையும்.

தத்துவராயசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளியது.

இஃது,

சரவணபுரம்,

சண்முகமுதலியாரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு.

சென்னை.

பு - ஏ - இராகவப்பிள்ளை

அவர்களது

விவேகவிளக்கஅச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1897.

விலை அணா உ

உ

சிவமயம்.

சசிவர்ணபோதம்.

கணபதிதோத்திரம்.

அவதாரிகை.

காப்பு.

சுபமிகுத்துள தூயவர் போற்றிய
இபமுகத்திறை வன்பத மேத்துவாம்.

இதன்கருத்து.

குண மதியோர்கள் குறித்தவை யருளுங்
கணபதி திருவடி கருதியுரைத்தது.

இ-ள். (சுபமிகுத்துளதூயவர் போற்றிய) என்பது நன்மையாகிய ஞானனந்தப் பூரிப்பினையுடைய சுத்தராகிய முனிவர்களாலே வணங்குதற்குரிய (இபமுகத்திறைவன்பத மேத்துவாம்) ஆணவாதி மதங்களைப்பொழியும் அகங்காரமான வேழத்தை யகற்றுதற்கு ஆனைவதனங்கொண் டெழுந்தருளும் விநாயகக்கடவுளினது திருவடித்தாமரைகளை வணக்கஞ்செய்வாம் என்றவாறு—என்னவே மூலகாரணமான பிரணவஸ்வரூபியைத் துதிக்கவே இந்நூலிலுரைத்தருளிய ஞானர்த்தத்தை கரமணிபோலக் காட்டுமென்பதுபெற்றும் (இதற்குகாரணம்) பலதிரட்டு கவுட்குழிமாமதகுதிரந்தருண்மதநீர்பாச்சிக்-கருதுறுமெய்படியருளப்புலத்தஞ்சக்கரமா- நவப்பெருவி

த்திட்டதனிலெழுமன்பாழுளையை நசைவிடயக்கிளிகணை
றுக்காதவகைகாத்திங்-கலக்கலை கட்டறஞானப் பயிரே
ற்றியென்றும்-பானெனுமாணவவேழமணுகாது தூரத்தி
யுவப்புறுமெய்ச்சிவபோகம் விளைவிக்குங் களிற்றையுள
மனவுக் கூடத்திற் பிரிவறவைத்திடுவாம் என்பதனாற்
காண்க.

அ-கை-மேல்நூற்பெயர்கூறுகின்றார்.

கவி. அசியென்னுமேக வயிக்கியங் கூட்டிடுஞ்
சசிவன்ன போதமித் தமிழதாகுமே.

க-து. பவவினை யகன்று பரமுறுவான் செயல்
நுவலுவலாகிய நூற்பெயருரைத்தது.

இ-ள். (அசியென்னுமேகவயிக்கியங் கூட்டிடும்) மூன்
றாவது சாமவேதந்தின்முடிவில் விளங்காநின்றதத்வம
ஸியென்று மூன்றுபதமாய் விளங்குகின்றமகாவாக்கியத்
தில் மூன்றாவதுபதம் அஸிபதம் அவைமற்றையவிரண்
டுபதத்தையும் ஒன்றாகக்கூட்டிவைக்கின்றஅர்த்தத்தை,
சசிவன்னபோதமித் தமிழதாகுமே சசிவர்ணனென்னு
மாணாக்கனுக்குப் போதனை செய்தருளியதை யுரைப்ப
தாலிந்தத் தமிழ்நூலிற்குச் சசிவன்னபோதமென்றுபெ
யராயிற்று என்றவாறு—இந்தமாணாக்கனுக்குச் சசிவன்
னனென்றுபெயர் வந்ததற்குவழியேதெனில், நடுநாட்டில்
விருத்தாரண்யமென்னு நகரத்தில் சாந்தசீலனென்னும்
பெயரினையுடைய ஓர் வேதியன் விரதசீலையென்னும்பத்
தினி சகிதனாய் இல்லறஞ்செய்துவருநாளில் பாபமெ
ல்லாந் திரண்டோருருவாகப் பிறந்த தொத்ததோர் பு
த்திரன் தோன்றினன் அவன் சயனிக்கும் பொழுதே
இரணமுந் துர்க்கந்தமும் பொருந்தி சந்திரனையொ

த்த நிறத்தினையுடைய வெண்குட்டரோகியாயிருந்தமை
யால், சசிவர்ணனென்னுங் காரணப்பெயராயிற்றெனவ
றிக.

அ-கை-மேல் நூற்பயன் கூறுகின்றார்.

கவி. அலகையச்ச மகவற வான்களும்
உலகின்முத்தி பெறும்பரி சோதுவாம்.

க-து. பாசப்பிசாசமும் பாபமும் நீங்கப்
பேசரு முத்தி பெறும்வகை யுரைத்தது

இ-ள். (அலகையச்ச மகவற வான்களும்) பைசாசத்
திற் கொப்பாகிய ஆசையினது பயம்நீங்கப் பாபநீங்கப்
பாபிகளான பேர்களுக்கும் (உலகின் முத்திபெறும்பரி
சோதுவாம்) இவ்வுலகத்தின்கண்ணே முத்திபெற்றுக்
கொள்ளுகின்ற வியல்பினைச்சொல்லுவாமென்றவாறு—
அலகையென்றதை ஆசையாகிய பைசாச மென்றதற்கு
வகையேதென்னில், தேகாதி பிரபஞ்சத்திற்கு வித்தாகி
ய-பொன்-மண்-பெண்-ஆசையெனவறிக-அப்படி ஆசை
யைப்பைசாசமென்றதற்கு உதாரணம் தாயுமானசுவாமி
ஆனந்தக்களிப்பு பேசாவிடும்பைகள் பேசிச் சுத்தப்பே
யங்கமாகிப் பிதற்றித்திரிந்தேன் ஆசாபிசாசைத் துரத்தி-
யைய-னடியிணைக்கீழேயடக்கிக் கொண்டாண்டி. என்
றும்—(சின்மயானந்தகுரு) அவ்விய மிருக்கானென்கி
ன்றவாணவம் அடைந்திருக்க லோபம்-அருளின்மைகூ
டக் கலந்துள்ளிருக்கமேல் ஆசாபிசாசமுதலாம்-வெவ்வி
யகுணம் பலவிருக்குமென்னறிவூடு மெய்யரீ வீற்றிருக்
க-விதியில்லை யென்னிலோ பூரணனெனும்பெயர் விரிக்
கினுறை வேறுமுளதோ-கவ்வுமலமாகின்ற நாகபாசத்தி

ளுற் கட்டுண்ட வுயிர்கண்மூர்ச்சை- கடிதகல வலியவருஞானசஞ்சீவியேகதியான பூமிதடுவுட்- செவ்விதின்வளர்ந்தோங்கு திவ்வியகுணமேருவே சித்தாந்த முத்திமுதலே - சிரகிரிவிளங்கவருந் தக்ஷிணாமூர்த்தியே சின்மயானந்தகுருவே என்றும் அங்காரமான குலவேடவெம்பேய்பாழ்த்த வாணவத்தினும் வலிதுகாண் - என்றும்— மோகவதைப்பரணி போதமாம்வடி வுள்ளவாறனுபோகமாகுதலின்றியேயக பேதமாகிய வாதமேபகர்பேய்களோச்சில பேசுவாம் - என்றும்—[ஒழிவிலொடுக்கம்] நாயேறிவிழ்ந்தென் னடாத்துகிலென் ஞானிக்குப் - பேயாஞ்சகம் பழித்தென் பேணுகிலென்றோபார்- பெருமைசிறுமையிலைப் பின்னு முன்னுமில்லை- வரைவற்று வேண்டுவசெய்வார்- என்றும்— வரும் ஏதுக்களைக் கண்டுகொள்க எனில் பேயினிடத்துப்பயமுண்டாகுகலியற்கையாம் ஆசையினிடத்துப் பயமுண்டென்பதற்கு வகை யெங்ஙனமென்னில்- பேயிடத்துண்டாகிய துற்குணம் ஆசையிடத்து முண்டென்பதை அநுபவத்தாற்கண்டுணர்க அகவாண்களு மென்பதறூப் பாபநீங்கி முத்தியையடைவானென்றுபொருட் படுத்துவாருமுளர்- ஒருவன் செய்தபுண்ணியபாவஞ்செய்தவன் அநுபவித்துத்தீரவேண்டுமே தவிர அவையநுபவியாமல் நீங்குகைக்குவகை யெப்படியெனில், பரிபூரணமேதானெனவிரண்டறக்கலந்த ஞானவான்களினது திருநோக்கமுறவே பாவங்களும்ஆசாபிசாசமுநீங்கிப்பிறவாநெறியாகிய சாயுச்சிய பெறுவானென வறிக. அப்டிநோக்கமுண்டாகவேபாவ நீங்குமென்பதற்குஉதாரணம். [திருவிளையாடல்] கொலைப்பழி கோட்பட்டாங்கே குறகியான் முசங்கண்டேட-

வலைப்படருழந்துசாம்பி யழிவதேன் பார்ப்பானென்ன- கலைப்படு திங்கள் வேணிக் கானவ னருட்கணோக்கந் - தலைப்படச் சிறிதுபாவந் தணிந்துதன் னறிவுதோன்ற என்பதனாலும் இச்செய்யுளுக்குப பின்வருஞ்செய்யுளானுங்காண்க. ௧

அ-கை. ஞானிகளினதுபெருமை மேலருளுகின்றார்

கவி. புணர்ந்த பாவமெலாம் பரிபூரண
முணர்ந்த ஞானி விழிபட வோடுமே.

க-து. ஞானிகணோக்குறி னண்ணிய தீவினை
யானவெல்லா மகன்றிடு மென்றது

இ-ள். (பரிபூரணமுணர்ந்த ஞானி விழிபட) எங்குநீக்கமற நிறைந்த பரிபூரணமே தானென விரண்டறக்கலந்த ஞானிகளினது திருக்கணோக்க முண்டாகவே, புணர்ந்த பாவமெலா மோடுமே ஒருவனைச்சூழ்ந்திருந்தபாவங்களெல்லா மகன்றோடிப் போ மென்றவாறு.—பிராரத்வம் அநுபவிக்கையில் இதாகிதத்தால் வருகிற புண்ணிய பாவ வினைகளை புணர்ந்த பாவமெலா மென்றது திருநோக்கந்தால் பாவநீங்குமென்பதற் குதாரணம். (—வாதவூரர்புராணம்) விரிந்த சஞ்சித வினைக ளன்புடனும் - விழிக்கவெந்தது விரும்பி முற்சனனம் - புரிந்த வல்வினை யுடலுடனகரும் - புந்திசேரருள் வருவினைபோக்கும்- அருந்துமப்பொரு ளுயிருடம் புனதே- யல்லநம்மன வாகுமிங் குனைப்போல்- இருந்த நம்பெரு வடிவைவின் கருத்து-விருத்துவாய்பொருளிதுவென வுரைத்தான் என்பதனாற்காண்க. ௨

அ-கை. அப்படி ஞானிதனது திருநோக்கத்தினாலே மாணாக்கனது பாபத்தை நீக்கிப் பிறவாநெறி

வைப்பெறச்செய்ததற்குப் பூருவநடந்தஓர்இதிகாசம்அ
ருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. எழிலாரு ஞானிபுக ழென்னைகூற
லுயர் வீடிவன் சொல்வழிசெய்
தொழிலாளர் சேர்கையது கேளுமுன்னை
யிதிகாச மொன்று சொல்வே.

௫-து. மேவ ஞானத்தினல் வீடிவன் சென்றற
தேவிய முன்கதை யியம்புது மென்றது.

இ-ள். (எழிலாரு ஞானிபுக ழென்னைகூறல்) அழகுநி
றைந்தஞானவான் களினதுகீர்த்தியை யான்சொல்லத் து
ணிந்த தென்னகாரணம் (உயர்வீடிவன்சொல்வழிசெய்
தொழிலாளர் சேர்கை)மேலான மோக்ஷமென்பது இந்த
ஞானியினது திருவுளக் குறிப்பறிந்து திருப்பணி செய்
இன்ற எவலாளர்சேர்வதற்கும்-அது-அதற்குத் திருஷ்
டாந்தம் முன்னையிதிகாசமொன்று(சொலக்கேளும்) பூர்
வ நடந்த கதையொன்றுண்டு சொல்லுகின்றனங் கேட்
பீர்களென்றவாறு—பிரமதேஜசு ஜொலிக்கின்றமையால்
எழிலாருஞானியென்றார். ஆயிரநாவுடைய சேஷனுஞ்
சொல்லிமுடியாதவையென்னொருநாவினுக் கடங்குமோ
வென்பார்புகழென்னை. கூறலென்று.—(ஞானி புகழெ
ன்பதற்குதாரணம்) (ஞானமிர்தம்) ஞாலமுண்டவன்ற
லைமிசை சுமப்பன்மெய்ஞ்ஞானிவேண்டுவதெல்லாம் ஆ
லமுண்டவ னவன் பின்னே திரிகுவ னவனடித் துகட்க
ன்றே சிலமன்னரு மற்றுளதேவருந்திசைதிசைபணிந்
தேத்தக் - காலிரண்டையுந்தலைமிசைவையெனக் கழறு
வன் கமலத்தோன். என்பதனாற்காண்க.—

அ-கை. ஞானவான்களினது ஏவல்செய்பவன்வர
லாற்றை மேலருளச்செய்கின்றார்,

கவி. தந்தாபமற்ற பரனேவல்செய்த
வவனுற்றவேறு தனைமுன்
செந்தாமரைக்கண் முதல்வற்கெமண்ண
றிருவாய் மலர்ந்த திதுவே.

க-து. ஏவன்மெஞ்ஞானிக்கியன்றவன் பேற்றினைப்
பூவுறை வாற்கரன்புகன்றதென்றுரைத்தது.

இ-ள். முன் எம்மண்ணல் (தந்தாபமற்ற பரனேவல்
செய்த வவனுற்ற பேறுதனை) பூர்வத்தில் எம்மையாண்
ட பரவசிவம் தமது தாபத்திரைய வினைகளில்நின்றுநீ
ங்கிப் பரத்திற்கொப்பாகியபராஞானிகளினது ஏவற்பணி
செய்த சீடனடைந்தபேற்றினை(செந்தாமரைக்கண் முத
ல்வற்குத் திருவாய்மலர்ந்ததிது) செவந்ததாமரைப் புஷ்
பத்தினிடத்தில் இருக்கும்பிரமதேவருக்குத்திருவாய்மல
ர்ந்தருளியது இந்நூலிற்சொல்லிய அர்த்த மென்றவா
று.—தாபத்திரையமாவது, ஆதிதெய்வீகம் ஆதிபௌ
திகம் ஆதியாத்மீகம். என மூவகையாம். அதில் ஆதிதெ
ய்வீகமாவது. மாதாவின் கருப்பத்திலிருக்கும்போது உ
ண்டானவியசனம் சனன மரணத்தின்உண்டானவியசன
ம்இயமதண்டனை நரகத்தில் உண்டான வியசனம் ஆதி
பௌதிகமாவது (குளிர் வெப்பம்-மழை-காற்று- மின்ன
ல்-இடி-சுவர்விழுதல்-கல்விழுதல் இவைகளால்வருந்துக்
கம்)' ஆதியாத்மீகமாவதுசரீரத்தினாலும்-மனத்தினாலும்-
துக்கப்படலெனவறிக.—பரமஞானிக்குதாரணம்- திரும
ந்திரம் ஞானத்தின்மிக்கதவநெறிநாட்டில்லை - ஞானத்தி
ன் மிக்கசமயமுநன்றன்று- ஞானத்தின் மிக்கவைநன்மு

த்தி நல்காவல் ஞானத்தின் மிக்கார்நரரின் மிக்காரே-எ
ன்பதனுற்காண்க.

அ-கை. இவ்விதிகாசத்திற்குரிய மாணுக்கனதக
தையை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. உவமிப்பின் ஞானி விழிபட்டு முன்னை
விளைவிட்டு முத்தியுலகிற்
றவமற்றவெய்ய வினையேபுரிந்த
சசிவர்ண னெய்து தகையே.

க-து, ஞானி நோக்குறவினை நாசமுற்றுயர் பதந்
தானுறு சசிவர்ணன் சரித்திர மென்றது.

இ-ள். (உலகிற்றவமற்று) இவ்வுலகத்தில் எள்ளளவு நல்வினை செய்யாதவனுகி - (செய்வினையே புரிந்தசசிவர்ணன்) கொடிதாகிய பாபவினையேசெய்தசசிவர்ணனுனவன்(உவமிப்பின் ஞானி விழிபட்டு) உவமித்தற்குக் கூடாதஞானவானது கடைக்கண் ணருள்பெற்று முன்னை வினைவிட்டு முத்திபெய்துகதையேபூர்வஞ்செய்த பாபவினைகளில் நின்றுநீங்கிமோக்ஷத்தைபடைந்த கதை யிதுவென்றவாறு ஒப்புபர்வற்றபிரமசொரூபமே ஞானியென்பார் உவமிப்பில் ஞானியென்றார். ௫

அ-கை. மேல்சசிவர்ணனது வினைகளின் செய்கையை அருளிச்செய்கின்றார்,

கவி. ஏமம்புகல்வா ருளபாதகாரம்
யாவர்க்குளுமிக் கவனுகுமிவன்
நாமம்புகல்வார் குலமும்மெரிவாய்
நரகம்புகுமாறு நடந்தனனே.

க-து. பாதகா தம்மினும் பாதகனிவன்பெயர்
ஓதினு நரகுறு மிவனடை யென்றது.

இ-ள். (ஏமம்புகல்வாருள) இருளேநேராகச்சொல்லப்பட்ட கொடிய மனதினை யுடைய (பாதகராம் யாவர்க்குளுமிக் கவனுகுமிவன்) மகாபாதங்களைச்சேய்யுங் கீழ்மக்களென்ற யாவர்க்குஉயர்ந்தவனுகிய இவன் (நாமம்புகல்வார் குலமும்மெரிவாய்-நரகம்புகுமாறு நடந்தனனே.) தன்பெயரைச்சொல்லப்பட்டவர்களுடைய குலமெல்லாமும் அழற்பிரபையாகியமாபூதியென்னு நரகத்தை யடையும்படி நடந்தனனென்றவாறு.—இவன் பாபத்திற் குதாரணம் சிதம்பரபுராணம். உலகினிற் பாதகமுள்ளவெலாந் திரண்டோரெனவாங் - கலதியர்தங்க ளிலக்கிரனுகிய காத்தன்பேர்-இலகவுரைத்தவர் கோத்திரம்யாவு மெரிநரகின்-உலவநடந்தனன் பாதகர்தங்கட் குயர்ந்தவனே-என்பதனுற்காண்க. ௬

அ-கை. இத்தச் சசிவர்ணனது வம்சத்தார் அடைந்த வியல்பை மேலருளிச்செய்கின்றார்-

கவி. மலமேவிய தீவினையின் வலியால்
மகிழும்பர் பதத்தி லிருந்தவிவன்
குலமேவியதென் புலவாணர்களுங்
கொடிதாநரகங் குடியேறினரே-

க-து. இவன்பவ வலியா லிவன் குலப் பிதிர்க்கள்
தவமற நரகஞ் சார்ந்த துரைத்தது.

இ-ள். இவன்(மலமேவிய தீவினையின்வலியால்) இவன் செய்த மும்மல சம்பந்தமாகியகொடியபாதகத்தினதுவலிமையினுலே(மகிழும்பர்பதத்தி லிருந்தவிவன் - குலமேவியதென் புலவாணர்களும்)மகிழ்வைத்தருகின்ற சுவர்க்

காதிபதங்களிலிருக்க இவன்குலத்துப்பிதிர்க்களெல்லவரும்[கொடிதா நரகங்குடியேறினரே] வேதனையைத்தருகின்ற ரவுரவாதிநரகபே குடியேறின ரென்றவாறு.—மலமேவியதாவது ஆணவமலம் மாயாமலம்- கன்மமலம். அணவசெம்பிற்காளிதம்போலவும் தண்டுலத்தைப்பற்றிய-தவிடு உமி-முளை-போலவும்-ஆத்மாவைப்பற்றி வினைகளையூட்டுவிக்கும்-தண்டுலம்- ஆத்மா- தவிடு- ஆணவமலம்-உமி-மாயாமலம் முளை- கன்மமலமெனவறிக. (நரகமாவது) ரவுரவம் மகாரவுரவம்- சிதோஷ்ணம்-மஹாபிலம்-சூசிமுகம் - கும்பிபாகம் - தப்தலோஹம்-அஸ்திபங்கம் கிருமி-நிச்சயம்- பூதிமாங்கம் - ரிதுபங்கம் இவைகள் முதலானநரகமெனவறிக. எ

அ-கை. மேலிவன்பவத்தையருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. மிகமேவியபுண் ணியபாவமெனும்
வினையின்பயன்மே லொருகாலமுறு
திகமேவருமென் பதனாலுளநோ
யெல்லாமிவனைச் செறவெய்தினவே.

க-து. வினைவலி யிரண்டினி மேலுறுதிவன்ற
னினையவிப் பவமதிலெய்தின னென்றது-

இ-ள். (மிகமேவிய புண்ணிய பாவமெனும் வினையின் பயன்) அமிதமாகச் செய்யப்பட்டவினையினதுபுண்ணிய பாபத்தின்சுகதுக்கங்கள் (மேலொருகாலமுறுது) இனிமேல் வருமோர் சநநங்களில்அநுபவிக்க வாராமல் (இகமேவரு மென்பதனால்) இந்தசநநத்திற்றானே அநுபவிக்க வருமென்று வேதாகமங்கள் கூறுகின்றபடிவே(உளநோயெல்லா மிவனைச்செறவெய்தின) உண்டாகின்ற எல்லா வியாதிகளும் இவனைக்கொல்ல வந்து சூழ்ந்து கொ

ண்டன என்றவாறு—இகமேவருமென்பதற்குகாரணம். (ஆத்மபோதம) இப்பவமதனிலீட்டு மிருவினைப்பயனளித்தல்-எப்பவத் தெனனுண்மயமிதயமே யெண்ணனன்றே-வொப்பம விதைத்தெளிந்கா லுடன்பல னளித்தல்போல, விப்பவமீட்டுபாவ மிம்மையே யளிக்குமன்றே-என்றதனாற்காண்க. அ

அ-கை. மைந்தனுறுந் துன்பத்தைதந்தை நோக்கி வருத்தமுறுகின்றதை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. தன்புத்திர நேயம் விடாமையினாற்
றவறுற்ற விவற்பெறு தந்தையுளந்
துன்புற்றினி யென்னைகொலோ புதல்வன்
றுயர்தீர்வகை யென்று சுழன்றனனே.

க-து. மைந்தன்மீ தன்பால்மனங்களர்ந்தின்றோன்
இந்தநோய்தணிப்பான்றிரிந்தனனென்றது.

இ-ள். (தவறுற்றவிவற் பெறுதந்தை) குற்றமானவினைபொருந்திய சசிவர்ணனைப்பெற்ற தந்தையாகியசாந்தசீலன் (தன்புத்திரநேயம் விடாமையினால்) தனது புத்திரன் மீது வைத்திருக்கின்ற அன்பு நீங்காமையினால் (புதல்வன் றுயர்தீர்வகை யினியென்னையென்று) நமதுபுத்திரனடைந்த துன்ப நீங்குதற்கு மார்க்கமினி நாம் செய்யவேண்டிய தென்னவென்று (உளந்துன் புற்றுச்சுழன்றனன்) மனோதுக்கங்கொண்டு அலைந்துதிரிந்தனன் என்றவாறு.—கொல்-ஓ-எ-அசை- (இதற்குகாரணம்- சிதம்பரபுராணம்துன்மதச்சருக்கம்) தந்தையின்றருள் சேயினைய்கடவிர்ப்பதே கடனாதலால்-மைந்தனுக்குறு வினையினாலுளம் வாடிநொந்து மகன்றனைத்-திந்நோயை விள

க்குமாறெவ னெங்ஙனென்ன விடுத்தவன்-சிந்தைநொந்து திரிந்துழன் றுயர் தில்லையெல்லை செரிந்தனன்-என்பதனுற்காண்க. ௬

அ-கை. தந்தை துயருற்றலையினுந் தனையன்வெறுத் துரைக்கின்றதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. ஒன்றாலும் வினைத்துயர் துய்ப்பதலா
லொழிவிக்கு முபாய முனக்கிலதே
யென்றாலு மொழிந்திவ னன்புவிடா
திவனைக்கொ டுழன்றன னெங்கணுமே.

க-து. மைந்தன்வெறுத்துரை வழங்கினுமன்பினற்
றந்தைவெறுத்திடா துழன்றன னென்றது.

இ-ள். வினைத்துயர் துய்ப்பதலாய்) சசிவர்ணன் தன் பிதாவைப்பார்த்து ஐயனையான் செய்தவினையினால் வரு துன்பத்தை யானேயனுபவித்துத் தீர்க்கவேண்டியதாகவிருக்கின்றதேயல்லாமல் ஒன்றாலுமொழிவிக்குமுபாய முனக்கிலதேயென்றாலும் மணிமந்திர மருந்துகளொன்றிலும் இவ்வியாதியை நீக்குவிக்கும் உபாயம் உனக்கில்லாமற் போய்விட்டதேயென்று புத்திரன் வெறுப்படைந்து சொல்லினும் (இவனன்பு வொழிந்து விடாதிவனைக் கொடுழன்றனனெங்கணுமே) இந்த பிதாவானவன் புத்திரவாஞ்சைவிட்டொழியாமல் இந்தச் சசிவர்ணனை யெடுத்துக்கொண்டு சுழன்று திரிந்தனனெந்தவிடத்தும் என்றவாறு.—(தந்தைவெறுப் பின்மைக்கு உதாரணம்) (பிரமகீதை) மைந்தரிட்டிய தீவினைபலனெனு மனந்தனிற்கோடாமற் சிந்தைமீ தளிகூர்ந்துளம்பரிந்து தன்சேயினைப்பாராட்டுந்-தந்தையாயன்பு கூர்ந்தெ

னையாண்டருடந்திடச் சுடர்போல-வந்ததேசிக வடிவமேயெனமணி மலரடியினிற்றாழ்ந்தான்-என்பதனுற்காண்க.

அ-கை- இப்படிவெறுத் துரைக்கின்ற புத்திரனை முதுகிலெடுத்துவரும் பிதாவைக்கண்டு ஒருமாதவனுரைக்கின்றதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. ஒருமாதவன்மற் றிவன்வேதனைகண்
டொழிவற்றுளவொன்றை யுளத்துணரும்
பரமாகிய ஞானிகள் கண்ணுறலே
பரமௌஷத மென்று பகர்ந்தனனே,

க-து. மற்றொருமா னிவைநோக்கி மெய்ஞ்ஞானிகள்
ஒற்றிடல்மருந்தென் றுரைத்த துரைத்தது.

இ-ள். (ஒருமாதவன்மற்றிவன்வேதனைகண்டு) மேலாய தவத்தினையுடைய ஓர் முனிவர் பிதாவெடுத்துவருகிற புத்திரன் துன்பத்தைநோக்கி-வாரீர் வேதியரே (ஒழிவற்றுள வொன்றை யுளத்துணரும்) யாவுமொழிந்த விடத்துள்ள விரண்டற்ற பிரமத்தை அறிவென்றறிந்த (பரமாகிய ஞானிகள் கண்ணுறலே) பரமே தானுகின்ற ஞானிகளினது கிருபாநோக்கம் இவன்மீது பொருந்திதலே (பரமௌஷதமென்று பகர்ந்தனன்) அரியமருந்தென்று சொற்றனர்-எ-று.

அ-கை. இந்தமாதவரே அந்தப் பரஞானிவாசஞ் செய்தருளிய ஸ்தானமும் அவரது திருநாமமுமேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. தானந்தமிலா தவனைத் தருவான்
சத்திச்சுரமென்னு மிடந்தனில்வாழ்
மானந்திபராயண னென்பவனின்
மைந்தாக்குறு நோய்க்கு மருந்தெனவே.

க-து. சந்ததஞ் சத்தீச்சுரத்தினில்வாழ்தற்பரன்
நந்திபராயணர் மருந்தென நவின்றது.

இ-ள். சத்திச்சுர மெனனு (மிடந்தனில்வாழ் சத்திச்சுரமென்னும் பெயரினையுடைய தலத்திலெழுந்தருளியிருக்கின்ற தானந்தமிலா ததனைத்தருவான் (தனக்கோர் முடிவில்லாத பொருளுக்கொப்பானவராகிய) மான்நீதிபராயணனென்பவன் மகிமை மிகுந்த நந்திபராயணரெனனுந் திருநாமத்தையுடையவர் (நின்னைந்தற்குறு நோய்க்கு மருந்தெனவே) உன்புத்திரனைப்பொருந்திய நோய்க்கு மருந்தென்று சொல்லுயருளினரென்றவாறு. ௯௨

அ-கை. அந்தமாதவர் மொழியைக் குருமொழியாகக்கொண்ட இந்தவேதியராகியசாந்தசீலன்செய்கையை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. முடியாவுபதேச மிதென்றவனும்
முனிவன்பதமெய்தி மொழிந்தனனிக்
கொடியான்வெருவாது குயிற்றியநோய்
கூறற்கரிதாய கொடுந்தொழிலே.

க-து. அவ்வுரைபெற்றவ் வருண்முனி பதமடைந்
திவ்வினையன்வினை யியம்பரி தென்றது.

இ-ள். (முடியாவுபதேச மிதென்றவனும்) நிலைபெற்றவுபதேசமாகும் இம்மாதவனுரையென்று அந்தவேதியவிஞானசாந்தசீலன் (முனிவன்பதமெய்தி)நந்திபராயண ஸ்வாமிகளிருக்குந்தானத்தை அடைந்து அவரதுசந்நிதில்சசிவர்ணனை நிறுத்தித்தான்வந்தனஞ்செய்து (இக்கொயான் வெருவாதுகுயிற்றிய நோய்) ஸ்வாமி இந்தப்பொல்லாங்கினையுடையவன் முற்பவத்தில் பயமற்றுச் செய்துகொண்டுவந்ததுன்பத்தை (கூறற்கரிதாயகொடுங்கொழிலெனமொழிந்தனன்) சொல்லுதற்கரிதாகிய பொல்

லாதசெய்கையென்று விண்ணப்பஞ் செய்தனரென்றவாறு—(இதற்குதாரணம்) உபதேசவிளக்கம உன்னருங்கொடி யோரினுயர்ந்தவன் றன்னியற்கைதனை யித்தர தலத்-தின்னனவாறென றி யாவர்க்குமாதவ-முன்னரன்பின்மொழிதிடமில்லையால்-என்பதனாற்காண்க.

அ-கை. பின்னருஞ் சாந்தசீலன்விண்ணப்பஞ்செய்கின்றதை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. ஈங்குன் றிருமுன் பகரும்படியோ
விவனெய்திய தீவினை யென்ன வெலாம்
நீங்கும்படி தன்னனு பூதியினால்
நிகழும்விழிவைத் தனனின்மலனே.

க-து. பின்னவன் வினையிவன் பேசரிதென மூனி
தன்விழியால் வினை தகர்த்த துரைத்தது.

இ-ள். (இவனெய்திய தீங்குன்றிருமுன் பகரும்படியோவென்ன) அடியேன் புத்திரனாகிய இவனடைந்திருக்கின்ற பாவத்தைத் தேவரீர் சந்நிதிமுன்பாகவிண்ணப்பஞ்செய்யத் தக்க தன்றென்று விணணப்பஞ்செய்ய (நின்மலன்றன் னனுபூதியினா னிகழும்விழி வினையெல்லாநீங்கும்படி வைத்தனன்) மலரகிதராகிய நந்திபராயண ஸ்வாமிகள் தமது ஸ்வானுபூதியிலே விளங்குகின்ற கிருபாநோக்கத்தினாலே சசிவர்ணன் பாவங்களெல்லாம் நீங்கும்படி மஸ்தகாதிபாதாந்தம்பார்த்தருளினரென்றவாறு.

அ-கை. திருக்கண் வைத்தமாத்திரத்தில் அவனடைந்த பெருமையை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. கணியாதபவக் கடுவானதிருக்
கண்வைத்தலும்விட் டனகாதகடும்
பிணியாவையுநல் லபிதாவிறைதாள்
பேணிப் பணியென்று பெயர்ந்தனனே.

க-து, பாதகமெலாமுனி பார்வையிலேகவுந்
தாதைதிருவடிதாழ்ந்திரென்றகன்றது.

இ-ள். (திருக்கண்வைத்தலுங் கணியாத பவக்கடுவா ணகாது கடும்பிணியாவையும் விட்டன) நந்திபராயண ஸ்வாமிகள் தமதுகிருபாநேத்திரத்தைச் சசிவர்ணன்பேரில் வைக்கவும் பிறவிகடோறுங் கட்டுப்பட்டு அளவுபடாதிருந்தநஞ்சினுங் கொடியதாய்மோதுகின்ற வினைகள் யாவும் விடுபட்டன (கல்லவிறைதாள்பேணிப் பணியென்றுபெயர்ந்தனன்பிதா) நன்மைமிகுந்த குருஸ்வாமிகளது திருவடியில் உண்மைபொருந்தப் பணிவிடை செய்துகொண்டிரு நீயென்றுரைத்துப் போயினர் பிதாவென்றவாறு. ௰௫

அ-கை. பிதாவகன்றபின் சசிவர்ணன்குருவுக்குப்பணிவிடை செய்கின்றதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. இடனே முதலாக வுவந்திறையோன்
ஏவும் பணிசெய் திவனுஞ் சிலநாள்
உடனே யிவனத் திருமேனி தனக்
குரியானெனவுற் றனனும்பனுடே.

க-து. ஏவுமுன்பணியெலா மிவன்புரிந் திறைவிழி
காவல்செய்யிமையெனக் காத்தனனென்றது.

இ-ள். (இடனே முதலாக விறையோனேவும் பணியிவனுவந்துசெய்து) ஆசாரியார் ஆகாயமுதலியவிடங்களிலேயினும் அப்பணிவிடையைச்சசிவர்ணனுனவன் அடியேற்குக் கிடைத்துதேயென்று மனமகிழ்ந்தவுடன்செய்து (இவனுஞ் சிலநாளுடனேயத்திருமேனிதனக் குரியானெனவுற்றனனும்பனுடே) சசிவர்ணனுஞ் சிலகாலம் ஆசாரியரைப்பிரியாமல் அவரது திருமேனிக்குரியவனாக

இருந்தனன் ஆசாரிடத்து-எ-று—(மாணுக்கன்பக்குவத்திற்கு உதாரணம் (ஒழிவிலொடுக்கம்) வெண்பா உடற்குயிர்போற் கட்கிமைபோ லூசிநூலொத்து- விடிற்புலி தி பாம்பினில் வீழ்வார்க்காஞ்-சுடர்ச்சுடினும் வாழைக்காகாவேதி மட்கத்துக்காகாவா றேழைக்காகாதேயிது-எ ன்பகனுற்காண்க. ௰௬

அ-கை. மேல் ஆசாரியர்க்குப் பணிவிடைசெய்தபுண்ணியத்தினுலே சிஷனுக்குண்டாகிய பரிபாகத்தையருளிச்செய்கின்றார்,

கவி. நன்றாய் முனிதாள் வழிபாடதனுல்
நானுவிதமான பிறப்பினைவிட்
டொன்றாகியவீ டுணருத்தமர்கட்
குளசாதனநான்கு முதித்தனவே.

க-து. நாதனற்பணிப்பய னற்கருக்தொன்றுணர்
சாதன சதுட்டயஞ்சார்ந்த துரைத்தது.

இ-ள். (முனிதாணன்றாய் வழிபாடதனுல்) ஆசாரியர் திருவடிகளில் மாணுக்கனுகிய சசிவர்ணன் உண்மையாகப் பணிவிடைசெய்துவருகின்ற புண்ணியபலத்தினுலே பரிபாகமிகுந்து (நானுவிதமான் பிறப்பினைவிட்டு) பலபலவிதமாகவருகின்ற ஜநநமரணங்களை நீங்கி (ஒன்றாகிய வீடுணருத்தமர்கட்-குளசாதன நான்குமுதித்தனவே)பரசாயுச்சிய வீட்டினைப்பெறக்கருதும் அதிதீவர தர பரிபாகருக் குண்டாகின்ற சாதனசதுட்டயத்தின் அருத்தம் இவனுக்குத்தோன்றியது என்றவாறு—நானுவிதமானபிறப்பாவது நால்வகைத்தோற்றம்-எழுவகைப்பிறப்பு - எண்பத்துநாலுஇலட்சம்-சீவராசிகள்-அவையாவன- யை-

முட்டை-நிலம்-வியர்வை இவைநால்வகைத்தோற்றம் - தேவர் மக்கள்-விலங்கு-புள் ஊர்வன-நீர்வாழ்வன-தாவரம்-இவை எழுவவைப்பிறப்பாம் தேவர்பதினுலுலட்சம்-மக்கள் ஒன்பதுலட்சம்-விலங்கு பத்து லட்சம் புள்-பத்துலட்சம் ஊர்வபதினொரு லட்சம்-நீர்வழ்வன பத்துலட்சம்-தாபரம் இருபது லட்சம்-ஆக-அ௰௪-லட்சம் ஜீவராசிகளாம். எ௰

அ-கை. மற்றுஞ்சசிவர்ணன்றனதுகுறையை ஆசாரியர் சந்நிதியில் விண்ணப்பஞ்செய்யும்பொருட்டுவணங்கியது மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. முனிவன்றிருமுன் புளதன்குறைதான்
மொழிவன் சிலவஞ்சலி குஞ்சியதாய்
பணிவங் திருகண்கள் பதங்களிலே
பலகால் வலம்வந்து பணிந்தனனே.

க-து. அன்புடன் குரவனடி தொழு தேத்தியே
தன்குறை புகல்வான சார்ந்தன னென்றது.

இ-ள். (முனிவன்றிருமுன்பு) தேசிகரது அழகியசந்நிதியில் (தன்குறையுளதை) தனதுகுறையுண்டானதைதான்சிலமொழிவான் சிலவிண்ணப்பஞ்செய்யும்பொருட்டு (அஞ்சலிகுஞ்சியதாய்) சிரமீதெடுத்த அஞ்சலியத்தனுக (பணிவங்திருகணகள்) இரண்டுகண்களினும் ஆனந்தபாஷ்பந் தாரைதாரையா யொழுக (பலகால்வலம்வந்து)பலதரம்பிரதக்ஷணஞ்செய்து (பதங்களிற்பணிந்தனன்)இரண்டுதிருவடிகளில் வணங்கினுன்-எ-று—தான்சாரியை.

அ-கை. மற்றும் ஆசாரியர்வினவ சீடன்குறிய்பினையறிவித்ததை மேலருளிச்செய்கின்அர்.

கவி. அருளேவடிவா கியமாமுனிதான்
அறியாதவர்போல வழுங்கலுறும்

பொருளேதென மைந்தனடுங்கின னிப்
பொல்லாத பவப்புணரிக் கெனவே

க-து. அருட்குரு வறிய ர்போல வினவலும்
திருப்பதம் வணங்கிச் சீடனுரைத்தது.

இ-ள் [அருளேவடிவாகியமாமுன] கிருபையேதிருமேனியாகக்கொண்டருளியநந்திபராயணஸ்வாமிகள்[தானறியாதவர்போல வழுங்கலுறும் பொருளேதென] சகலமுந் தாமறிந்திருந்தும் அறியாதவரைப்போல சசிவர்ணனைப்பார்த்து நீதுன்பமுற்று இரங்குகின்ற அர்த்தமேதென்ன. (மைந்தன்பொல்லாதபவப்புணரிக்கு நடுங்கினனென்ன) சற்புத்திரனுகிய சசிவர்ணன் துன்பமாகிய பிறவிக்கடலைக் கடப்பதெப்படியென்று நடுங்குகின்றேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய என்றவாறு— [பிறப்பிற் கஞ்சியதற்குதாரணம்- திருவாசகம்] வாழ்த்துவதும்வானர்கடாம்வாழ்வான் மனநின்பாற் - றாழ்த்துவதுந் தாமுயர்ந்து தம்மையெல்லாந்தொழவேண்டி- சூழ்த்துமதுகாமுரலுந் தோராயை நாயடியேன் பாழ்க்கபிறப் பறுத்திடுவான் யானுமுன்னைப் பரவுவனே-என்பதனுற்காண்க. ௰௬

அ-கை. மற்றும் ஆசாரியர் சீஷனுக்குப்பிறவிக்கடலின் பெருமையை திருவாய்மலருகின்றதைமேலருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. வெருவும்பிறவிக் கடல்வித்தரமூன்
வேதாகம நீதை விளம்புமதைக்
குருவுந் தனதன்பன் மனத்தளவிற்
கொளுமாறு தொகுத்திவை கூறிடுமே

க-து. பவக்கடறனக்குப் பயந்திடுசீடன்
உவப்பவேதார்த்த முரைக்குது மென்றது.

இ-ள். [குருவும்] ஆசாரியராகிய நந்திபராயணஸ்வாமிகளும் [தனதன்பன் வெருவும்வித்தரப் பிறவிக்கடல்] தமதிடத்தில் அன்பினையுடையசிஷனாகிய சசிவர்ணனானவன்! விஸ்தாரமாகியசநநசாகரத்திற்குபயங்கரத்தை யடைகின்றனனென்று (மனத்தளவிற்கொளுமாறு) அவன் மனமெவ்வளவுகொள்ளுமோ அவ்வளவு பொருந்தும்படிக்கு (முன் வேதாகமகீதைவிளம்புமதை) ஆதியிலுண்டாகிய வேதங்கள் ஆகமங்கள் கீதைகள் கூறிய அருத்தங்களையெல்லாம் (தொகுத்திவைகூறிடும் ஒன்றாகத்திரட்டி இவைகளைச்சொல்லத் தொடங்கினரென்றவாறு—கீதையென்றதுசிவகீதை பகவற்கீதையெனவறிக - வித்தாரமென்பது வித்தரமென்று விகாரமாயிற்று- ௨௰

அ-கை. சநநசாகரத்தி னியல்பை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. மரணபவங்க ளானபுனலையுடையது
மதியைவிழுங்கு காமவரவுபெரியது
கரணவொழுங்கறு து விடையவினை நூர்
கணமொடியங்கு மீனமிகவு முகள்வதே-

க-து. பிறப்புமிறப்பும் பெருகிய புனலிற்
சிறப்புளவிடையமே செந்தென்றுரைத்தது.

இ ள். (மரணபவங்களானபுனலையுடையது) இறப்புப் பிறப்பாகிய நீரையுடைத்தா யிருக்கின்றது (மதியைவிழுங்குகாமவரவுபெரியது அறிவாகிய சந்திரனை இரையாக விழுங்கும் ஆசையாகின்றசற்பங்களைமிகவுமுடையது கரணவொழுங்கறுதவிடையவினை நூர் கணமொடியுங்கு மீனமிகவு முகள்வதே) விடையமாகிய வாகாரங்களைப்

பொசித்துக்கொண்டுகரணமாகிய மீன்கூட்டங்கள்ஒழுங்காக மிகவும்புரளவிருக்கின்றது என்றவாறு. ௨௧

கவி. பெருமிதமென்றுகூறுபெருமை யுடையது
பிணிகளெனுங் கெடாத புலவு கமழ்வது
வருமிடரின்பமான திரைகள் பொருவது
மனமெனும் வஞ்ச ராஜ மகர முறைவதே.

க-து. துன்பின்றலைநோய் சொல்புலால்வஞ்சமீன்
இன்பம் பெருக்குறு மிப்பவமென்றது.

இ ள். (பெருமிதமென்றுகூறு பெருமையுடையது(களிப்பென்று சொல்லும் பெருக்கை யுடையதுபிணிகளெனுங் கெடாத புலவுகமழ்வது) கெடாதபிணிகளாலுண்டாகிய புலால் நாற்றத்தை யுடையது (வருமிடரின்பமான திரைகள்பொருவது வந்துகொண்டே யிருக்கு மின்பதுன்பமான அலைகள்மோதவிருக்கின்றது மனமெனும்வஞ்சாராஜமகரமுறைவதே) மனமென்றுசொல்லும் வஞ்சனைக்குரிய திமிங்கிலகிலமாகிய இராஜமீனுறையத் தக்கது எ-று. ௨௨

கவி. அளவிலகந்தை யாமை யபரி முதமுள
அறிவில் நிறைந்த வாழமறிய வரியது
களவு நெருங்கியூரு மலவ னுடையது
கலக விடங்கமேவு கிருமி நெளிவதே.

க-து. அகந்தையாம மறிவின்மை ஞெண்டு
புகுகளவு கலகப் புழுவென்றுரைத்தது.

இ-ள். அளவிலகந்தையாமையபரிமிதமுள அளவுக்கடங்காத அங்காரமென்னும்அநேகம் ஆமைகளையுடையது அறிவினிறைந்தவாழமரியவரியது) (நிறைந்த அறிவின்மையினது ஆழமறியவரிதாயிருக்கின்றது (களவுநெருங்கி யூருமலவனுடையது) அடர்ந்துவிஸ்தாரமாய்த் தவழ்

திருவதுதுறவனுமனப்பமான கரையையகலுவது) விருத லை யென்கின்ற பேரின்பமானகரையை யழிக்கப்பட்டது (மகளிரெனுந்தவாவலியசுழியது பெண்ணாசை யென்னுங் கெடாத வலியசுழலினையுடையது மறலியுமஞ்சமோ பவடவையெரிவதேஇயானும் பயப்படும் படியான கோபமாகின்றவடவாக்கினி யெரியவிருக்கின்றது-எ-று. உச

கவி. வெருவருகின்றபோக முதலையுடையது
விவிதமனந்தமான துறையுமுடையது
ஒருவர்கடந்துபோக விரகிலெழுபவ
வுததிவிளம்பயாவ ருலகிலறிஞரே.

க-து. போகமா முதலையும் புகல்பல முறைதுறை
யாகிய பவக்கட னீக்கரி தென்றது.

இ-ள். வெருவருகின்ற போகமுதலையுடையது அச்சம் வரச்செய்யுஞ் செல்வமாகிய முதலையையுடையது (விவிதமனந்தமான துறையையுடையது பல பல விதங்களான துறைகளை யுடையது (ஒருவர்க

[illegible]
லறிவழிவொன்றிலாத பொருளிதெனவுள
அனுபவவங்க மேறுமறிஞ ரகல்வரே.

க-து. அறிவெனுங் கலத்தி னாரோகணித்தால்
பிறவிவே ரறுந்திடும் பிழையிலாதென்றது.

இ-ள். (அதில் அந்தப்பிறவிக்கடலில் பொறிவழிசென்று மீளுமவலமதிகொடு) சுரோத்ராதி ஞானப்பொறியின் மார்க்கமாகச் செல்கின்றதும் வருகின்றதுமாகி வருத்தப்படும் புத்தியைக்கொண்டு பொருசமயங்களாறு முறியவிழும் (தர்க்கவாதஞ்செய்யும் சட்சமயத்தவர்களும் அதோமுகப்பட்டுவிழுவர்கள் அறிவு ஞானத்தினால் (அறிவொன்றில்லாத பொருளிதென) அனித்தியமென்பதில்லாத வொன்றாகியபொருளிதென்கின்ற நிச்சயம் (உளவனுபவ வங்கமேறுமறிஞரகல்வரே) உண்டாகின்ற அநுபோகமென்னுங்கப்பலிலேறும் அறிவுடையோர் பிற

விக் கடலைக்கடப்பார்க ளென்றவாறு —தர்க்க சமயம் ஆருவன-உலகாயதம் பௌத்தம்-சமணம்-மீமாஞ்சை - பாஞ்சராத்ரம்-பாட்டா சாரியம்-எனவறிக (பிறக்கடல் கடப்பதற்குகாரணம் (திருவள்ளுவநாயனார் குறள்) பிறவிப் பெருங்கடனீந்துவர் நீந்தா ரிறைவனடிசேராதவர்.) என்றும்—(அனுபவசாரவெண்பா) அறிவுமரக்கலத்தி லாரோகணித்தால்-பிறவிக்கடலைப்பிரித்துத் - துறையாம் பிறவா வழிக்குரிய பேரின்பவீட்டில் உறவாகவைக்குமுகந்து என்பதனாற்காண்க.

அ-கை. இத்தன்மையை யுடைய பிறவிக் கடலைக் கடப்ப தெப்படியென்று பயந்த சீடனைநோக்கிக்குரு அனுக்கிரகித்ததை மேலருளிசசெய்கின்றார்.

கவி. புணரி கடந்துபோக விரகிலெனமொழி
பொழுது புலம்பியாவி புதல்வ னிறுமுனம்
உணர்வெனும் வங்கமேறுமறிஞ ரகல்வரென்
றுரையை வழங்கினா தனு வகையருளவே.

க-து. உயிரிறு முன்பவக் கடப்பனே னென்பவன்
மயலற வறிவினால் மாற்றலாமென்றது.

இ-ள் (புணரி கடந்து போக விரகிலென்மொழிபொழுது இந்த எழுவகை யாகிய பிறவிக்கடலைக்கடக்கும்உபாயமில்லையென்று ஆசிரியர் சொல்லும்போதே (புதல்வன் புலம்பி யாவியிறு முனம்) சசிவர்ணன வருந்திமூர்ச்சிக்கு முன்பே (உணர்வெனுமவங்கமேறு மறிஞரகலவரென்று அறிவாகிய கப்பலிற்செல்லுஞ்சத்துக்கள் நீங்குவார்களென்று) உரையைவழங்கி னாதனுவகையருளவே ஆசாரியரும்வசனாமிர்தத்தைப் புகட்டிச் சசிவர்ணனுக்கு மகிழ்ச்சியுண்டாகச்செய்த மாத்திரத்திலென்றவாறு.

அ-கை. மேல் ஆசாரியன் திருவடியைவாழ்த்திமாணாக்கன் வினவியதை யருளிச்செய்கின்றார்.

கவி வேறு.

வாழியென விறைவனடி தொழுதவருபவமாய்
ஆழியினை யகலுமறி வருளுகென வவனே.

க-து. ஐயனடிதொழு தரும்பவக் கடந்தியான்
உய்யவறிவினை யுதவென் றுரைத்தது.

இ-ள். அவன்-அந்தச்சசிவர்ணன் (வாழியெனவிறைவனடி தொழுது) நீடூழி வாழ்கவென்று ஆசாரியர்திருவடிகளில் வணங்கிநின்று (வருபவமாமாழியினையகலும்) வந்துகொண்டே யிருக்கின்ற பிறவியென்னும் பெரியகடலினை நீங்கும் (அறிவருளுகென) பேரருளைக்கொடுத்தருளவேண்டு மையனேயென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய-எ-று. ()

அ-கை. வணங்கிய மாணாக்கனுக்கு ஆசாரியர்உணர்வின் விபரம் உபதேசித்ததை மேலருளிச்செய்கின்றார்

கவி. பரவறிவுவ பரவறிவெனவு மிருபரிசாந்
திரவறிவை யறியுமவ ரகல்வர் தெளிவுறவே.

க-து. உபரறிவு பெற்றிவ் வுலகினைமறந்தோர்
மயலற வுரைப்ப ரறிவினிலை யென்றது.

இ-ள். (பரவறிவுவபரவறிவெனவு மிருபரிசாம்) பரவறிவென்றும் அபரவறிவென்றும் இரண்டு விதமாகும்-அவையில் பரவறிவாவது பரத்தையறிகிறபேரறிவு அபரவறிவாவது உலகத்தையறிகிறசிற்றறிவு இவையில் (திரவறிவையறியுமவர கல்வர்தெளிவுறவே) நிலைபெற்றபேரறிவையுணர்ந்த ஞானிகள் அந்தப்பிறவிக் கடலைத்தெ

ளிவாகக் கடப்பார்களென்றவாறு—(உதாரணம் திருப்புகழ்) அறிவையறிவதுபொருளெனவருளிய பெருமாளே யென்பதும் இக்கருத்தைப்பற்றியெனவறிக. உகூ

கவி. அபரவுணர் வருமறைகள் முதலகிலகலையும்
உபரம்மதை பறவுதவு வதுபரஉணாவே

க-து. கலைகளைச் சிற்றறிவு காட்டுவதின்ப
நிலையினைப்பேரறிவு நேசிக்குமென்றது.

இ-ள். (அபரவுணர் வருமறைகள் முதலகில கலையும் உதவுவது) அரியவேதாகம சாஸ்திரபுராண கலைஞானங்களை யெல்லாமறிந்து அதிலனுவாதித்துக் கொண்டிருக்கச்செய்வது அபரவுணர்வாகியசிற்றறிவு (பரவுமம்மதை பறவுபரமுதவுவது) சிவவறிவைப்பற்றியஅகங்காரத்தை நீக்கிப் பரத்தோடொன்றுமொடுக்கத்தைத் தரத்தக்கது பரவுணர் வாகியபேரறிவு என்றவாறு—உபரமென்றது ஒடுக்கம் உதவுவதென்றதையிரண்டிடத்துக்கூட்டுக. ( )

அவதாரிகை. சிற்றறிவினியல்பிதுவென்று மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. புராணமிதிகாச மெனவையின்பொருளனைத்தும்
பிராணனறியாதுள விடத்திவை பிதற்றே.

க-து. புராணமுதல்சொல்லும்பொருளெலாமுண்மை
தராததைப் பேசுந்தன்மையென் றுரைத்தது.

இ-ள். (புராணமிதிகாச மெனவையின் பொருளனைத்தும்) பதினெண் புராணங்கள் இதிகாசங்கள் முதலானவைகள் சொல்கின்ற வத்தங்களெல்லாம் (பிராணனறியாதுளவிடத்து) ஆத்மாவையறியாதவிடத்தில் (இவைபிதற்று) மேற்கூறிய இந்தச் சாத்திரார்த்தங்கள் வீண்பேச்சாகமுடியும்-எ-று.

ஙக

மேல் அவதாரிகை இதுவுமது.

கவி. ஆகம விதங்களறி வார்கள்பரமறியார்
யோகமொ டுறங்குமவரே பரமுணர்ந்தோர்.

க-து. கிரியைநீங்கிக் கிளர்ந்தறி துயிலுளோர்
பிரிபடாப் பிரம முணர்ந்தவரென்றது.

இ-ள். (ஆகம விதங்களறிவார்கள்பர மறியார்) ஆகமங்கள் சொல்லுகின்ற பலபலவிதங்களாவன மந்திரகலைதந்திரகலைகளைக் கற்றறிவார்களேயன்றி உயிருக்குயிராய் நிறைந்த பரத்தை யறியாதவர்களாம் (யோகமொடுறங்குமவரேபரமுணர்ந்தோர்) சிவயோக நித்திரை செய்பவர்களே பரத்தையறிந்துணர்ந்தோர்கள்-எ-று.—ஆகமவிதங்களென்றமையால் மந்திரகலை தந்திரகலை வருவிக்கப்பட்டது-கூட்டமாகக்கருவிகள் சேர்ந்திருக்கும் நனவில் சுஷுப்திவந்து அறிதுயில் பெறுகின்றதையோகமோடுறங்குமவரென்றார். ஙஉ

கவி. இயலறிவதிசையறிவ தினமறிவதுளவாம்
அயலறிவ தறிவதல வறிவறிவதறிவே,

க-து. அன்னியமானதை யறிவதறிவல்ல
மன்னியவறிவை யறிதலறிவென்றது.

இ-ள். (இயலறிவ திசையறிவதினமறிவதுளவாம்) இயற்றமிழ்களை யறிவதுவும் இராகப் பரிக்ஷைகளை யறிவதும் உண்டாகின்ற நாடகமுதலான இவைபோன்றவைகளையறிவதும் (அயலறிவதறிவதலவறிவறிவதறிவே) அறிவிற்கன்னியமானவைகளையறிவதும் அறிவன்றுபரமாகிய பேரறிவை யறிகின்றவறிவே யறிவு என்றவாறு—(இதற்குகாரணம் சந்நிதிமுறை அறிவைவிடவேரல்ல

அம்புவியியுநெஞ்சஞ் செறிவறிவாய் நில்லென்று செப்பி க்-குறியறவே நெஞ்சைத் திருத்தி நிகழவைத்தபோரூர ன்-கஞ்சத் திருத்தண்டைக்கால்-என்பதனுற்காண்க. ()

கவி. நவிலுகலை யறுபத்து நாலு மறிவாரும்
பலவயம தறுசுத்த பரம மறியாரே

க-து. மறுவிலாக் கலையின் வழியறி வோரும்
பிறவியறவொன்றைப் பெறவறியாரென்றது

இ-ள். (நவிலுகலை யறுபத்து நாலுமறிவாரும்) சொல் லுதற்குரிய கலைஞானங்கள் அறுபத்துநான்கையுமறி கின்றவர்களும் (பலவயம தறுசுத்தபரமமறியாரே) உத யாஸ்த மனமின்றிசதோதயமாய்விளங்குகின்ற சுத்தப்பி ரமத்தை யறியமாட்டார்களென்றவாறு. ௩௪

அ-கை. புராணமிதிகாச மெனனுஞ் செய்யுண்மு தல் நவிலுகலையென்னுஞ்செய்யுள் வரைக்கும் நான்கு செய்யுளால் சிற்றறிவி னியல்பையருளிச் செய்துமேல் பேரறிவினியல்பை யருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. ஆகவறிவாள ரறிவாரவை யனைத்தும்
ஏகவறிவாள ரிவையாவுமறியாரே.

க-து. உடல்நிலை யென்றவ ருடலைபேகண்பர்
திடவறிவரிவைகளைத் தெரியார்களென்றது.

இ-ள். (ஆகவறிவாள ரறிவாரவை யனைத்தும்) உடலை காரனென்னுஞ் சிற்றறிவுடையோ ரவைக்குரியதனுகர ணபுவன போகங்கள கிய யானெனதென்னுங்காரியங்கள் யாவையு மறிவார்கள் (ஏகவறிவாளரிவையாவு மறியா ரே) ஒன்றால் நிறைந்த பேரறிவினையுடையோர்கள்பல

வாய் விரிகின்ற சிற்றறிவிற் குரியதேகாதிப்பிரபஞ்சமு தல்யாவையு மறியமாட்டார்களென்றவாறு. ௩௫

கவி. பூசனையு மதுசகல பொருளுமது தனையும்
ஈசனையும் வேறதற வறிவதறி வெனவே.

க-து இரண்டற நிற்கின்ற தெப்பொருளானதும்
இரண்டபூசனைச் செயலும் தென்றது.

இ-ள். (தனையுமீசனையும் வேறதறவறிவதறிவு) தாமா கிய ஆத்மாவையும் ஈசனாகிய பரமாத்மாவையும் வேறல லவென்று அறிகின்ற அறிவேபேரறிவாம் அப்படி அறி கின்றதுவே பூசனையும் அதுசகலபொருளுமதுவே சகல பூசனையும் சமஸ்தவேதாகமங்களினர்த்தமுமென்று என் றவாறு.—(இதற்குகாரணம் அறிவானந்தபோதம்,) எ ப்பொருட் கண்ணுமண்ணியிலங்கிடுமறிவாமீசன் அப்ப டி விளக்குகின்ற தயிலேயவன்றனக்கு- மெய்ப்படுபூ சசலேறேர் செயலினாலன்றமெய்யே- இப்படி ஞானக் கண்ணாலிறைஞ்சிடப்படுவானீசன்-என்பதனாற்காண்க. ()

கவி. ஐம்பறி வறிந்தவை யடக்கினாரே ளேனும்
மெய்யறி விலாதவர்கள் வீடது பெறாரே.

க-து பொறிபுலனடக்கினும் பூரணவுணர்வின்
நெறிபெறார் வீடுறா ரென்றறிவித்தது

இ-ள். (ஐம்பறிவறிந்தவை யடக்கினார்களேனும்) சத்தா திவிஷயபஞ்சகங்களையு மறிகின்றஸ்ரோத்ராதி ஞானேந் திரிய மைந்தின்பின்செல்லுகின்ற மனதினான்கையு மட க்கினவர்களென்றாலும் (மெய்யறிவிலாதவர்கள் வீடது பெறாரே) உண்மையான பேரறிவில்லாதவர்களாகில்பே ரின்ப வீட்டினைப் பெற்றுக்கொள்ளாதவர்க ளென்றவா று.—(இதற்குகாரணம் அனுபவசாரம்-வெண்பா,) சுட்

டறிவு கெட்டிருக்குந்தூயவர்களானாலும்- நிட்டையிலே மெய்யறிவினைசமுற்றால் சிட்டருளத் - தற்புதமாயாடுகின்றவானந்தப் பேரொளியின்·றற்பதத்தைப் பெற்றிலார்தான். ௩௭

கவி. மெய்ம்மையறிவல்லதமில்வேறறிவதெல்லாம்
தம்மையறியும் மறிவதேயறிவு தானே.

க-து. அன்னியமறிய மறிவறி வன்றெனத்
தன்னையறிவதே யறிவென் றுரைத்தது

இ-ள். (தமில்வேறறிவதெல்லா மெய்ம்மையறிவல்ல) தமக்கன்னியமான வேறொன்றை விசாரித்தறிவதெல்லா மெய்யறிவன்று (தம்மையறியும்மறிவதே யறிவுதானே) தன்னைவிசாரித்தறிகின்றவறிவே அறிவென்றவாறு. (இதற்குகாரணம் திருமந்திரம்) முன்னைப்பிறவிற்செய்த முதுதவம்-பின்னைப்பிறவியிற்பெற்று லறியலாம் தன்னையறிவதறிவா மஃதன்றிப்-பின்னையறிவது பேயரிதாமே என்பதனாற்காண்க. ௩௮

அ-கை. ஆகவரிவாளரென்னுஞ் செய்யுண்முதல்-மெய்ம்மை யரிவென்றுஞ் செய்யுள்வரைக்கும் நான்கு செய்யுளால் பேரறிவி னியல்பையருளிச்செய்து மேலாசிரியருக்கு மாணக்கண் விண்ணப்பஞ்செய்ததை யருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. தானெனு முடம்பிது தனைத்தவிரவேறோ
யானெனுமருத்தமுள் வோவருளுகெனவே.

க-து. உடம்பினையன்றி வேறொன்றுண்டோவெனத்
திடமுற வணங்கிச் சீடன் வினயது.

இ-ள். (தானெனுமுடம்பிது தனைத்தவிரவேறு) தானென்று சொல்லு ·சிக்க இடலினை யன்றிவேறாய் (யானெனுமருத்த முளவோவருளுகெனவே) யானென்று சொல்லுதற்குரிய பொருளுண்டோ அஃதுளதாகில் அருளிச்செய்ய வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்யஎன்றவாறு. ௩௯

அ-கை. ஆசாரியர் சீடனை நோக்கி விடையருளிச் செய்கின்றதைமேலருளிச்செய்கின்றார்.

வேறு-கவி.

எனதாடைபொன்பூமகன்றையல்பாய்மா
விபங்கண்முகங்கால்கையா னெனதென்றும்
தனதாயுரைப்பார் வகுத்திந்தவூனைத்
தானென்றபர்ந்துஞ் சொலத்தக்கதன்றே.

க-து. மோகமாம் பண்டமுழுவது மன்றன்றித்
தேகமீ யன்றெனத்தெளியவுரைத்தது.

இ-ள். (எனதாடைபொன் பூமன்றையல் பாய்மாவென்றும்) வஸ்திரம் ஸ்வர்ணம்-பூமி-புதல்வன்-மனைவி-புரவி-யானை-இவைகளை- யென்னதென்றும்- (கண்முகங் கை-கால்-எனனதென்றும்) கண்களையு முகத்தையுங் கால்களையுங்கைகளையும்என்னதென்றும்-யானென்றும் இவ்வவயவங்களை யுடைய உடலையானென்றும் (தனதாயுரைப்பார்) சுதந்தரமாகச் சொல்லிக்கொள்வார்கள் (வகுத்திந்தவூனைத் தானென்றபர்ந்துஞ் சொலத்தகக தன்றே.) ஆடை முதலியபொருள்களையும் கண்முதலியஅவயவங்களையும் என்னதெனறும்பிரிவுபட்டிருக்கின்ற இந்தவூனுடலினை தானென்றுமறந்துஞ்சொல்லத்தக்கதன்றென்றவாறு— அவயவம் என்னதென்றுசொன்னமையால் யானென்றதைஉடலென்று வருவிக்கப் பட்டது ஊனைத்தானென்று சொல்லத்தக்க தன்றெனவே ஆடை முதலிய வற்

றையும் கண்முதலியவற்றையும் என்னதென்று சொல்ல த்தக்கதன்றென்பது வருவிக்கப்பட்டது. ௪௰

அ-கை. மேல்தேகிக்கு தேகம் அன்னியமென்பதை உபமானங்களாலறிவித்ததை யருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. தாளாகவூராழி தனுவென்ன வீணை
தண்டாக வகன்மார் தட்டாக பொட்டாம்
காளான் மலர்ச்சென்னிகூந்தற் கொடித்தேர்
காணாரு மூர்வானை வேறாக நாடே.

க-து, தேரைநடத்தும்பாகனைப் போலுடல்
லைநடத்து மொருவனுண்டென்றது.

இ-ள். [தாளூராழிபாக] இரண்டுபாதங்களும் நடக்கு கின்றசக்கரமாகவும் [வீணைதண்டாக] நரம்புகளுமுதுகெ லும்புந் தூணாகவும் [அகனமார்பு தட்டாக] விசாலமாகிய மார்பு விஸ்தாரப் பலகையாகவும் [சென்னிமொட்டாக] தலை சிகரமாகவும் [கூந்தர்கொடியாக] மயிர்கள் துவசமா கவும் ஆகியதனுத்தேரென்ன இந்த தேகத்தைத் தேரை ப்போல [நாளாண்மலர்நாணுதும்] இரவியினால் பிரகாசி க்கின்ற நாள்களி லுள்ளவரைக்கும் (ஊர்வானை வேறாகநா டே) சாரதியாகநடத்துகின்ற தேகியைதேகத்திற்கு அந் நியமாக நினைப்பா யென்றவாறு—தேகத்தைத் தேரென் றுந்தேகியைச் சாரதியென்று முரைத்ததற் குதாரணம் (ஆனந்தபோதம்) பூதலரைடர்வையம் போய்வரவுற நடா த்தும் சூதனுங் கொருவனித்தவுடலெனத்தொகுத்தனை யை மேதினியுற நடாத்துமேலவனெ நவனுண்டால் ஆத வனொளியும்போல வறிந்து நீ பிறிந்திடாயே. என்பத னாற்காண்க. ௪௧

கவி. கடக்குஞ் சரம்பண்ணி யுண்ணின் றொருத்தன்
கைபாதகன்னங்கள் மெய்போலியக்கும்
இடக்கும் நடத்தா விடத்திவ்வுடம்பும்
இடக்கும் மொருத்தன்னடத்தாவிடத்தே.

க-து. மரக்கரிக்குள்ளொரு மானிட னிருந்து
தரத்தினிலாட்டுந் தன்மையென்றுரைத்தது.

இ-ள். [கடக்குஞ்சரம் பண்ணி] மதம்பொழியாநின்ற யானையைப்போல மரத்தா லோருருவஞ் செய்து [உண் ணின்றொருத்தன்] அதற்குள்ளாக வோர்புருடனின்றந டத்தினால் [கைபாதகன்னங்கள்மெய்போலியக்கும்] துதி க்கை கால்கள் காதுகள்-அசையமெய்யானையைப்போலந டக்கும் [இடக்கும்நடத்தாவிடத்து] உண்ணின்றவன் நட த்தாதபோது இடக்கும் அவைபோல [இவ்வுடம்புங் இட க்குமொருத்தனடத்தா விடத்தே] இந்ததேகமுந்தேகிந டத்ாதபோதுபிரேதமாய் கிடக்கும் என்றவாறு உதார ணம் [ஆத்மபோதம்] மரக்கை மாவிற்குள்ளோர் மைந்த னிருந்தாட்டில்செருக்கியதுவாட்டுஞ்செய்கைபோல்-தரிக் குமுடல்-ஆட்டுவா னட்டினு லாடுமேவ னட்டாக்கால்-கா ட்டம்போ லாகுமிதுகாண்-என்பதனாற்காண்க. ௪௨

அ-கை. மேல்அன்னமயமாகிய தேகம் நீயன்றென் பதை யருளிச்செய்கின்றார்.

கவி ஒருகூறு மலமாகு மொருகூறு மனமாம்
ஒருகூறு டம்பாகு முண்டற்ற வன்னம்
இருகூறும் நீயாகி லொருகூறும் நீயாம்
இழிக்கும் மலஞ்சோ ரிடப்பட்டவுடலே.

க-து. மலமுநீரன்னமருவவேவைத்திடு
கலமெனுமுடலநீயன்றென் றுரைத்தது.

இ-ள். [உண்டற்றவன்னம்] நீபுசித்துசடராக்கினியி ஞலே பின்னப்பட்ட அன்னமூன்றுபாகமாம் அதில்[ஒருகூறுமலமாகும்] ஒருகூறு அமேத்தியமாகும் [ஒருகூறுமனமாம்] ஒருபாகம் மனமாகும்[ஒருகூறுடப்பாகும்] ஒருபாகஞ் சாரமாகி சமானவாயுவினுலே நாடிகளிலேறியுடல் தடிக்கும்[இருகூறுநீயாகில்] மலமு மனமுமாகிய விரண்டுபாகமும் நீயாகுவை யானுல்[ஒருகூறுநீயாம்];அன்னசாரத்தினுலாகிய தேகமும் நீயாகலம் [மலஞ்சோரிடப்பட்டவுடல்] மும்மலமுமொழுகுகின்றகேணியாகிய உடம்பானது [இழிக்கும்] பொய்யா யழிந்துபோகத் தக்கதென்றறிவாய்என்றவாறு. ௨௩

கவி. ஙளராதரத்துண்ணு மன்னஞ் சுடக்கை
கிட்டப் பெருதே முனிந்தார்கிடந்தார்
தளரா துறப்பொன்று முயிர்போகவன்றே
தழற்பள்ளிமீதேது யின்றூர்சகித்தே

க-து. உடற்குளிருக்கு மொருவனுலன்றி
கடத்தினுலன்றெனக்காட்டியுரைத்தது.

இ-ள். [ஙளரா தரத்துண்ணு மன்னஞ் சுடக்கைகிட்டப்பெருதே முனிந்தார்] மிகுந்த அவாவுடனேபுசிக்கின்றவன்னஞ்சுட அச்சுடுகையை கையினுற்றொடப்பொறுக்க முடியாமல் கோபித்தவர் (உயிர்போகத் தளராதுறப் பொன்றுங் கிடந்தார் ஆத்மாபிரிந்துபோக அவயவங்களிலொன்றுஞ்சோர்வின்றிஉடல்கிடந்தவராகி (அன்றேதழற்பள்ளிமீதேதுயின்றூர் சகித்தே) அப்போதேஅக்கினிசயனத்தின்மேலே சகித்துநித்திரைசெய்தாரெனறவாறு— அன்னத்தின்சுடுகைசகியாதவர் அக்கினிசயனத்தில் படுத்து நித்திரை செய்தாரெனவே தான் கூடியிருந்த காலத்தில் சீதோஷ்ணங்கள் சகியாததேகம் அக்கினியில் வேகவிட்டு உடலபிமானமின்றி ஆன்மாபிரியுமெனவும் ஆன்மாவுக்கும் தேகத்துக்கும் சம்பந்தமில்லையென்பதூஉம் அறிவிக்கப்பட்டது கிடக்குமென்பதைக்கிடந்தாரென்றும் துயிலுமென்பதைத் துயின்றூரென்றும் அதை உயர்வுகொடுத்துக்கூறினர். ௨௪

கவி. நிழற்பாவை கண்ணுடி யிற்பாவை கைகால்
நிமிர்க்கும் முடக்கு மிவன்செய்த வெல்லாம்
தொழிற்பாலதா மிந்தவுடலஞ் செய்தொழிலும்
சுடர்ஞான வடிவான வன்செய்த தொழிலே.

க-து. நிழற்குடையோனுடில் நிழலாடுமவைபோல்
உடற்குடையோனுடி லுடலாடுமென்றது.

இ-ள். (நிழற்பாவை) ஒரொளியிலே நிற்கின்றவனுடைய சாயலாகியநிழற்பாவையும் (கண்ணுடியிற்பாவை) கண்ணுடி பார்க்கின்றவனைப்போலத்தோற்றுகின்ற பாவையும் (கைகாணிமிர்க்கும்) முடக்குமிவன் (செய்தவெல்லாம்) நிழற்குடையவன் கைகால்களை நீட்டி முடக்கில் இவன்செய்கின்ற வெல்லாம் அந்நிழலுஞ் செய்யும் அத்தன்மைபோல (தொழிற்பாலதாம்) ஒருவனிருந்துசெய்யுஞ் செய்கைக் கிடமாகும் (இந்தவுடலஞ்செய்தொழிலுஞ்) சுடர்ஞானவடிவான (வன்செய்ததொழிலே) இந்த தேகஞ்செய்யப்பட்டசெய்கைகளெல்லாம் ஒளிவென்னும்அறிவுமயமான ஆத்மாவின்செய்கை யென்றறிவாய் எ-று. ௨௫

கவி. அறிகின்ற பொருளென்று மறிவானில் வேதே
யானுலிவ்வூனுக னானென்னலாமோ
செறிகின்ற புள்ளல்ல வேகூடிவ் வகையே
ஜடமான வுடனின்னில் வேறென்று தெளியே.

க-து. அறிவையறியு மறிவுநீ குடம்பையும்
பறவையும் போலப் பகுத்தறியென்றது.

இ-ள். (என்றுமறுவானிலறிகின்ற பொருள்வேறேயா னால்) எப்பொழுதுந் தன்னறிவினு லறியத்தக்கசீவாத்மா வுக்கே அறியப்படும் பொருளாகிய பரமாத்மாவேறுயி ருக்குமானால் (இவ்வுனை நானென்னலாமோ) இந்தமா மஸ பிண்டமானதேகத்தை நானென்று சுதந்தரித்துச் சொல்லலாமா செறிகின்ற புள்ளல்லவேகூடு; செருங்கி யிருக்கின்ற பக்ஷியாகுமா கூடுகூடாகுமா பக்ஷி (இவ்வ கையே ஜடமான வுடனின்னின் வேறென்றுதெளியே(ப க்ஷிக்குக்கூடுசம்பந்தமில்லாததுபோல அசத்தானவுடல் சத்தானவுனக்கு வேறென்றறிவாய் எ-று.—(இதற்குதா ரணம்-பிரமகீதை) நடுங்கும் வெங்காயவனத்துழல்வோ ர்க்கு நதியெனுஞானநீரன்றி - இடும்பை தீர்பதுவேறிலே நிறுவிகற்பத்தேகமாயிலகுமெஞ்ஞானி - குடம்பைநீத் தேகும் புள்ளெனச் சூழ்ந்தகொடுஞ்சடம் வேறதாய்நிற் பார்தொடங்கு வல்வினையெவ் வகையவர்க்கெய்துந்துன் னுமோமன்னிருள்சுடரை-என்பதனாற்காண்க. ௨௬

அ-கை. மேல்பஞ்சபூதத்தின் குணத்தை யருளிச் செய்கின்றார், ௨௬

கவி. நிலமாகும் வற்பென்றல்நெகிழ்கின்றனீராம்
நெருப்பா மதிற்சுட்ட வெல்லாமு மநிலம்
சலமான புகலாதி வானிக்க வுடமம்
சடமானவைம்பூத வுருவங்கடாமே.

க-து. தென்புறு மன்புனறிவளிவா னெனும்
ஐம்பூத மயமாகுமாக்கை யென்றுரைத்தது.

இ-ள். (சடமானவைம்பூதவுருவங்களிந்தவுடலம்) அச மாகியபஞ்சபூத வடிவங்களுஞ் சேர்ந்தாகியது இந்த

தேகம்-அதெப்படியெனில்-வற்பென்றநிலமாகும் உரத் துச்தரிக்கிறதது பிருதிவி பூதமாகும் (நெகிழ்கின்றனீ ராம் குளிர்ந்து பதஞ்செய்கின்றது (அப்புபூதமாகும் அ திற்சுட்டநெருப்பாம்) எல்லாஞ்சுட்டொன்று க்கின்ற து தேயுபூதமாகும் (சலமானவநிலம்) சலித்துத் திரட்டு விப்பது வாயுபூதமாகும் எல்லாம் புகலாதிவான் எல்லா ப்பூதங்களும் தங்குமிடத்தில் தங்கியிருக்க இடங்கொடு க்கு முதன்மையாகிய ஆகாயபூதமாம-எ-று.—எனதா டையென்றசெய்யுட்டொடங்கி நிலமாகும் வற்பென்றசெ ய்யுளீறுக எட்டுச்செய்யுளும் உடலை இழிவுகூறிநீயன் றென்றுரைத்தது. ௨௭

அ-கை. மேல்பஞ்சேந்திரியங்களும் நீயல்லவென் றருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. விழியைப் புமானெனில் ரவியாதியாலே
விளக்கினற தல்லால் விளக்காமையாலே
ஒழியப்படுங் கன்ன முதனுன்கு முன்றன்
உருக்கண்ட கண்டன்னை யொப்பாக வுன்னே.

க து. பொறியைப் புமானெனிற்பொறியலாமொன்றால்
அறிவிக்கவறிவதாலன்றவையென்றது.

இ-ள். (விழியைப்புமானெனி விரவியாதியாலே- விள க்கின்ற தல்லால் விளக்காமையாலே) நேத்திரத்தை ஆ த்மாவென்று சொல்லலாமென்றால்-இரவி சோமன்-அக் கினி இவைகளாற் பிரகாசிக்கின்றதல்லாற்றனக்கே ஸ்வய ம பிரகாசமின்மையால் ஆத்மாவன்று (ஒழியப்படுங்கன் னமுதனுன்கு முன்றனுருக்கண்டகண்டன்னை யொப்பா கவுன்னே) விழியைகமற்ற நீங்-செவி-நாசி நா-மெய்-யா கிய நான்கு முனனிடத்திருந்து உருவத்தைக் காண்கிற

கண்களைப்போல் ஒவ்வொன் றறிவிக்க அறிகின்ற தல்லது தானே யறிந்துகொள்ள மாட்டாததென்று அறிவாய் -எ-று.—இரவியாதி யென்றமையால் சோமனக்கினியை வருவிக்கப்பட்டது. இச்செய்யுளால் இந்திரியமைந்தும்நீ யன்றென் றுரைத்தது. ௪௮

அ-கை. மேல் ஆகாரத்தின் பாகத்தை விரித்தருளிச்செய்கின்றார்.

அழலுண்பொருள்களி லுண்பவைமுற் கூறதின்முற்
கூறணியென்பு நடுக்கூறது மச்சைக் கிடமாகும்
எழில்கொண்டகடைக்கூ று துவக்கா யெழுமன்றே
இயனூன் மறையத்தங்க ளிசைக்கின்றதுதானே.

க-து. அன்புறமூரலா லாகியவினிமையாம்
என்புதோறசை நீயன்றென் றுரைத்தது.

இ-ள். (அழலுண்பொருள் களிலுண்பவை முக்கூறு) அக்கினியினாலே பக்குமாகின்ற அன்னமுதலிய பதார்த்தங்களைப்புசிக்க அதின்சாரமூன்றுகூறாகும் (அதின்முற்கூறணியென்பு) அந்தமூன்றுகூறாகியசாரத்தில் முதற்கூறு ஒழுங்குடைய என்புகட்குரமாகும் (நடுக்கூறதுமச்சைக்கிடமாகும்) முன்சொல்லிய மூன்றுகூறாகியசாரத்தில் நடுக்கூறு தசைக்குரமாகும் (எழில்கொண்டகடைக்கூறு துவக்காயெழுமன்றே) முன்சொல்லிய மூன்றுகூறாகிய சாரத்தில் கடைக்கூறு அழகுபொருந்த சருமமாய் மேலிடுமென்று இயனூன்மறை யங்கங்களிசைக்கின்றது) இயல்பாய் நான்குவேதத்தின் முடிவுகளுஞ் சொல்லுகின்றது-எ-று. ௪௯

அ-கை. மேல் பானம்பண்ணுஞ் சலத்தைவிரித்தருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. உண்ணும்புனல் முக்கூறதின்முற்கூறுவர்நீராம்
உதிரம் நடுவிற்கூறு கடைக்கூறுபிராணன்
எண்ணும்மதி லிருகூறவை நீயாயிடினன்றோ
இறகின்றபிராணன்னவை நீயாயிசைகுவையே.

க-து. அளிகொணீர் தன்னுலமூந்தித் தடிக்கும்
வளியுநீயன்றென மறுத்து முரைத்தது.

இ-ள். (உண்ணும்புனல் முக்கூறதின் முற்கூறுவர்நீராம்) தாகங்கொள்ளும் உதகம் மூன்றுபங்காய்ப்பிரியும் அதில் முதற்பாக கரிப்பினையுடைய சிறுநீராகும் (உதிரம்நடுவிற்கூறு) இரண்டாவதுபாகம் இரத்தமாகும் (கடைக்கூறுபிராணன்) மூன்றாவதுபாகம் பிராணவாயுவாகும் (எண்ணுமதில்) மூன்றுகூறாகியவவையில் (இருகூறவை நீயாயிடி னன்றோ) சிறுநீஇரத்தமாகிய இருகூறும் நீயாகுவையால் (இறகின்றபிராணன்னவைநீயாயிசைகுவையே) அழுந்துதலையுடைய பிராணவாயுவும் நீயாகவுடன்படலாம்-எ-று.—என்பு தசை தோலால் மூடியவுடல் நீயன்றென்றது. ௫௰

அ-கை. பிராணவாயு நீயன்றென்பதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

வேறு.

கவி. பிராணனுமன்று துஞ்சி னுணர்வின்மையா
லஃதுணரும் புலன்களொழிவால்
பிராணனதென்னில் மன்னையொழியாது
சேனைநகர்சூழ் வலஞ்செய்பொழுதே.

க-து. ஆயுங்கருவியோ டறிவறுபிராண
வாயுநீயன்றென மாண வுரைத்தது.

இ-ள். (பிராணனதென்னில்) பிராணவாயுதான் ஆத்மாவாமென்னில் துஞ்சிலுணர்வின்மையால்) சுழுத்தியி

ல் அறிவின்றிச்சடமாய்க்கிடப்பதனாலும் (உணரும்புலன்களொழிவால் (ஞானேந்திரியங்களைநீங்கி யிருப்பதனாலும் (பிராணனுமன்ற) பிராணவாயுவும் ஆத்மாவல்லவென்பது (அந்தப்பிராணவாயுவு நனவாதி துரியாந்தம் இயங்குவானேனென்னில் சேனைசூழ் நகர்வலஞ் செய்பொழுது மன்னையொழியாது) அரசன்நகர் வலம் வரும்போழ்து அவனை நீங்காமல்சேனைகள் சூழ்ந்து வருதல்போல் கருவிகரணாதிகள் சூழ்ந்துநிற்கஜாக்ர ஸ்வப்நசுழுத்திகளில் ஆத்மாசஞ்சரிக்கிற காலத்தில் இந்த ஆத்மாவை அந்தவாய்வுநீங்காமல் துரியம்வரைக்கும்இருக்கும்-எ-று.

அ-கை. சுழுத்தியில் பிராணவாயு இயங்குதற்குக் காரணம் அருளிச்செய்கின்றார்,

கவி. கரணமொடுங்கவாயுநிகழ்தவன்கொலென்னி
லுடல்காவலாகு மிலதேல்
மரணமடைந்ததென்று தமர்சுட்டிடர்முன்
வளைவாயின் ஞாளிகொளுமே.

க-து. கருவிகளொடுங்கக் காலியங்க விடில்
எரியிடுவாரென் றியங்கிய தென்றது.

இ-ள். (கரணமொடுங்க வாயுநிகழ்வென்கொலென்னில்) கருவிகரணங்களெல்லாம் அடங்கிநிற்கப்பட்ட சுழுத்தியில் பிராணவாயுமாத்திரம் உசுவாஸ நிசுவாசமாய்நடந்துகொண்டிருக்கின்றது என்னெனில் (உடல்காவலாகும்) சுழுத்தியில் தேகத்திற்குக்காவலாகவிருக்கும் (இலதேல்) அப்படி உசுவாசநிசுவசமாகக் காத்துக்கொள்ளாமல் நீங்கியிருக்குமானால் (மரணமடைந்ததென்று தமர்சுட்டிடாமுன்) இறந்துபோய்விட்டதென்று உரியசுற்றத்தார் தகனம்பண்ணுவதற்குமுன்னமே (வளைவாயின்ஞாளிகொளுமே) வளைந்த வாயினையுடையநாய்கள் ஆகாரமாகக்கொள்ளுமென்று உடலைக்காத்திருக்கின்றது-எ-று. ௫௨

அ-கை. மேல்பிராணவாயு நீயன்றென் றுரைத்தருள அந்தக் கரணமோ நானென்ற மாணாக்கனைநோக்கிஅந்தக்கரணமும் நீயன்றென்றருளிச் செய்கிறார்.

கவி. இனமுறவென்ன வுள்ளகரணத்தி லொன்றி
தெனலாலி தென்னுதெனதால்
மனமுன மன்னமென்றவதனாலுமல்ல
மதியல்ல வந்தவகையே.

க-து. கனமிக்குமந்தக்கரணத்திலாகும்
மனம்புத்தியன்று நீயென் றறிவித்தது.

இ-ள். (மனம்) மனமானது (இனமுறமென்னவுள்ளகரணத்திலொன்றிதெனலால்) தத்துவங்களுக்கினமாகிய உறவென்று சொல்லவிருக்கின்ற அந்தக்கரணத்திலொன்றாகியது இந்த மனமென்பதனாலேயும் (இனதென்னுதெனலால்) இந்த தேகாதிபிரவஞ்சத்தை என்னுதென்பதனாலேயும் (முனமனமென்றவதனாலும்) முன்பேஅன்னத்தின் பாகமென்று சொன்னதினாலும் (அல்ல) நீயல்ல ஆகில் புத்திதானென்றுசொல்லுவாயானால் (மதியல்ல அந்தவகையே அதுபோலவே புத்தியுநீயல்ல-எ-று.

கவி. இடரின்புளதா நிலையற்றறிவற்
றெண்ணுங்கரணங் களிலாயெவரும்
அடரும்பிறவிக் கடியென்றவரு
மகங்காரமுநீயல வென்றறியேன்.

க-து. அகங்காரதான வறிவிலாத் துற்குண
அகங்காரமு நீயன்றென் றறைந்தது.

இ-ள். (அகங்காரமுநீயல) அகங்காரமுநீயன்று என்னதென்றால் இடரின்புளதாய்) துன்பத்தையேயின்பமாகவுடையதாய் (நிலையற்று நிலைபெற்ற குணமிலாததாய் அறிவற்று) அறிவிலாததாய் (எண்ணுங்கரணங்களிலாய் எண்ணப்பட்ட கரண நான்குள் இதுவுமொன்றாகி எவரும்) யாவரும் (அடரும்பிறவிக்கடியென்று வருமென்றறியே) நெருங்கவந்து சணிக்குஞ்சனனத்திற்கு ஆதிநானென்று வருகின்றதென்றறிவாய்-எ-று. (௫௪)

கவி. ஐயப்படலோர் பொருணிச்சயமாய்
அறியப்படல் யானெனதென்றும் தம்
செய்யப்படல் செய்வது சிந்தனையாம்
சித்தம்மதுவன்றென நீதெளியே.

க-து. மித்தையை யானென தென்ற விகாரமாம்
சித்தமுமன்றெனத் தெளியவுரைத்தது.

இ-ள். (ஓர்பொருணிச்சயமாயறியப்படலையப்படல்) ஒருபதார்த்தத்தை மெய்யெனவறிதலும் அதில்சந்தேகப்படுதலும் (யானெனதென்று மகஞ்செய்யப்படல்) யானென்றும் என்னதென்றும் எவற்றிலுஞ் செருக்கையுண்டாக்குதலும் (செய்வது சிந்தனையாம்) இவைகளைச்செய்விக்குஞ் சிந்தனையாகிய சித்தம்மதுவன்றென நீதெளியே) சித்தமானது நீயல்லவென்று அறிவாய்-எ-று. ௫௫

அ-கை. பஞ்சபூதவிகாரமாகிய தேகமுதல் சித்தபரியந்தமும் நீயல்லவென்றவர் நின்னதன்றென்பதையுமேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. முன்னாகவுடம்பது சித்தமதேமுடிவாக
மொழிந்த பொருட்டிரடான்

நின்னாகிலநீ யறியும்பொருளாய்
நிகழ்கின்றதனா லெனநின்மலனே.

க-து. தனுகாதி சகலமுமோர்ந்து
நினைவாலறிவது நினதலவென்றது.

இ-ள். (உடம்பதுமுன்னாக சித்தமதேமுடிவாக) உடலினைக் குறித்துச் சொன்னஎனதாடைபொன்பூவென்ற செய்யுள்முதலாக சித்தத்தைக்குறித்து முடிவிலேசொன்னஐயப்படலென்ற செய்யுளீறாகப்பதினாறு செய்யுளினாலேயும் (மொழிந்தபொருட்டிரடான்) சொல்லிக்கொண்டுவந்த அர்த்த சமுகங்களெல்லாம (நீயறியும் பொருளாய்நிகழ்கின்றதனால்) உன்னாலேயறியப்பட்டபதார்த்தமாய் விளங்குகையினாலே (நின்னாகிலவெனநின்மலன்) அறிவுமயமாய் விளங்குகின்ற ஆத்மாவாகிய வுன்னதல்ல வென்றார் மலரகிதரானநந்திபராயணமுனிவர்-எ-று. ௫௬

அ-கை. தனுகரணாதிக ணீயுமன்று நின்னதுமன்றென்ற ஆசாரியரைநோக்கி மாணாக்கன்விண்ணப்பஞ்செய்வதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. உன்னாலறியப்படும்யாவையுமுன்
னுயிரன்றெனவோ தினையொக்குமெனச்
கென்னாலறியா தொழியும்பொருளோ
யானாகுவதென்றன னென்றலுமே.

க-து. நீயரியும்பொரு ணீயலவென்றனை
நாயேகொத்தது நானொன்றது.

இ-ள். (உன்னாலரியப்படும் யாவையும் முன்னுயிரன்றெனவோதினை) உன்னாலே பகுத்தரியப்பட்டவையாவும் உன்னுயிரல்லவென்று தேவரீர்திருவாய்மலர்ந்தருளினீர் (எனக்கொக்கும்) அவைஅடியேனுக்குச் சமாதானமாக

விருக்கின்றது அனால் என்னாலரிய தொழியும்பொருளோ யனுகுவதென்றனன் என்னாலே யரிதற்கரிதாதியபொருளோ (நானுகின்றதென்றனன் என்றலுமே) இப்படிசொல்லவே மாணுக்கனைநோக்கிமேலருளிச்செய்கின்றார்-எ-று

அ-கை. காரியகாரண மித்தன்மையுடைய தென்பதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. அரியாப்பொருள்காரணமாகைகுரித்
தரியும்பொருள் காரியமாமூலகில்
நெரியாற்றிகழ் நான்மறையர்தமெலாம்
நீயன்றெனவோது நிரந்தரமே.

க-து. காரியமன்றுநீ காரணமாமெண
ஆரியன்மகிழ்வோ டடிமைக்குரைத்து

இ-ள். (உலகிற்குரித்தரியாப்பொருள் காரணமாகை) உலகத்தினிடத்திலே ஒரு சுட்டுதலினால் அரிவதற்குஅரிதாகிய பொருளானது காரமணமாகுகல்-அவையெவையெனில் மூலகாரணமானபிரமம் (உலகிற்குரித்தரியும் பொருள்காரியமாம்) உலகத்தினிடத்திலே மதித்தரிகின்ற பொருளானது காரியமாகுகல்அஃதெவை யெனில் தேகாதிப்ரவஞ்சம் ஆகையால்(நெரியாற்றிகழ் நான்மறையுந்தமெலாநிரந்தரநீயன்றெனவோது) நன்மார்க்கத்தாற் பிரகாசம் பொருந்தியநான்குவேதத்தின் முடிவுகளெல்லாம் எப்போழ்துத்தேகாதிப்ர வஞ்சமான காரியமாகுதலேநீயன்றென்றுசொல்லுகின்றது எ-று—உலகுருரித்த என்பதைஇரண்டிடத்துங்கூட்டுக. ௪௮

அ-கை. பிரமசைதன்னியத்தைக் கட்புலனு லரியத்தக்கதன்றென்று மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. அரியும்பொருளன் றரியாப்பொருளன்
றரிவாகிய நீயெனு மப்பொருடான்
பொரியின்வழிநின் றறியும்பொருளோ
போதக்கண்விழித் தறியும்பொருளே.

க-து. ஊனநோக்கத்தி லுணர்ந்தறியாப்பொருள்
ஞானநோக்கத்தில் நாடுவதென்றது.

இ-ள். (நீயென்றும் அறிவாகிய வப்பொருடான்)நீயென்றுசொல்லபட்ட அறிவாகிய அந்தப் பொருளானது—(பொறியின்வழி நின்றறியும் பொருளோஅறியும்பொருளன்ற) சுரோத்ராதி ஞானப்பொறியின்வழியாக நின்றறிகின்றபொருளா-அரிகின்றபொருளல்ல (போதக்கண்விழித்தறியாப்பொருளன்றறியும்பொருள்) ஞானக்கண்ணைவிழித்தறியாதபொருளல்லஅறிகின்றபொருள்-எ-று— இதற்குப்பிரமாணம்- திருமந்திரம்) முகத்துக்கண்கொண்டுபார்க்கின்றமூடர்காள்- அகத்துக்கண்கொண்டு பார்ப்பதேயானந்தம மகட்குத்தாயார் மணாளனோ டாடிய சுகத்தைச்சொல்லென்றால் சொல்லுமாறெங்ஙனே என்பதனாற்காண்க. ௫௯

அ-கை. ஞானக்கண்ணாலறியும்பொருள் யாதென்றமாணாக்கன் வினவவாக்கியார்த்தத்தைக் குறிப்பா யருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. வேதப்பொருடா னிதுவேறுசொல்லும்
வினையாவையு மன்றொருவேறுமிலாப்
போதப்பொருடந்தமறைக்கணியாம்
புனிதப்பொருடத்வமசிப்பொருளே.

க-து அத்வைதசாம வாரணமுடிவாந்
சுத்தநற்றத்வமசிப் பொருளென்றது

இ-ள். (வெதப்பொருடானிது) வேதஞ்சொல்லப்பட்ட அர்த்தமெல்லாமிது ((வேறுசொலும் வினையாவையுமன்று) இதையன்றி வேற்றுமையாகச்சொல்லப்பட்ட கருத்துகளெல்லாமன்று (ஒருவேறுமிலாப்போதப்பொருடந்த மறைக்கணியாம்) ஒன்றேனும்போதமில்லாத அபேதஞானர்த்தத்தைத் தரப்பட்டசாமவேதத்திற்கு ஆபரணம்போன்ற (புனிதப்பொருடத்வமசிப்பொருளே) சுத்தார்த்தமான தத்வமசியென்னுமகாவாக்கியார்த்தம்-எ-று. வேதப் பொருடந்தமறைக்காணியா மென்றமையால் சாமவேதமென்றுபொருட்படுத்த லாயிற்று. சூய

அ-கை. திரிபதார்த்தையும் விகசிதமாக விரித்தருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. நிமலமாம்பா மதுவெனும்பொரு
ணீயெனும்பொருள் சிவனே
மலமான விண்டயிக்கிய
மசிபதப்பொருளாவதே.

க-து. தம்பசந்தொம்பதந் தானது நீயெனும்
இம்பரில்சிபதமேகமென் றுரைத்தது.

இ-ள். (அதுவெனும்பொருணிமலமாம்பரம்) அதுவென்னும் அர்த்தமானது மலரகிதமான பிரமம்அதுதத்பதம் (நீயெனும்பொருள் சிவன்) நீயென்னும்அர்த்தமானது சிவன்இதுத்வம்பதம் அசிபதப்பொருளாவது (அமலமான விரண்டயிக்கியம்) அசிபதபபொருள் அர்த்தமானது மலரகிதமாகிய சிவேஸ்வராளிரண்டும் ஏகமாகின்றது இது அசிபதம் எ-று— அது நீயாமென்பதற்குதாரணம்) (ஒழிவிலொடுக்கம்) உனையுணர்த்திப்பாச முதறியுடையோன்- றனையுணர்த்தில் நீயே தலமாங் - கனலை- விறகிடமாக்காணிலதன்

வெம்மையை வேருக்கி- அறியகிலாப்போலது நீயாமென்பதனுற்காண்க சூக

அ-கை ஆசாரியரை மாணுக்கன்வணங்கிசிலனும்பிரமமும்எப்படிஅயிக்கியங் கூடுமென்றுவினவுகின்றதை அருளிச்செய்கின்றார்

கவி அருமையாகிய பிரமமுன்னிலே
யாகுமாருயிர் பின்னிலே
இருமையாகு மிரண்டயிக்கிய
மெய்துமாறெவ னென்னவே.

க - து. பிரமமுன்னிடம் பின்னிடமாருயிர்
இருபதமொன்று வதெப்படியென்றது

இ-ள். (அருமையாகியபிரமமுன்னிலே யாகும்) பெருமையினையுள்ள பிரமம்முதன்மையான இடமாயிருக்கின்றது (ஆருயிர்பின்னிலே பலரிடத்தும் விகுதியா யிருக்கின்றசீவன் கடையாகிய பின்னிடமா யிருக்கின்றது' இருமையாகுமிரண்டயிக்கி: மெய்துமாறெவனென்னவே அம்மை யிம்மையாகிய இரண்டிடத்திலுமிருக்கின்ற பெருமைசிறுமைபொருந்திய பரமாத்மா சீவாத்மா வென்னும் இரண்டும் இரண்டறப் பொருந்தும்வகை யெப்படியென்றுமாணுக்கன்கேட்க ஆசாரியர்விடையருள ஆரம்பித்தாரென்பவாறு.

அ-கை. சிவேஸ்வராளுக்கு உபாதிகளால்பேதமென்று மேலருளிச்செய்கின்றார்,

கவி உபாதியால்வருபேதமேயிவர்
பேதமொன்றுமுயிர்க்குறுந்
உபாதியாமுடல்போலிறைக்குள
காரணுதிகள்காயமே.

க - து. காரியவுடலுயிர்க் குடைதுபோலவே
காரணவுடலுள விசற்குமென்றது

இ-ள். (உபாதியால்வருபேதமேயிவர்பேதம்) ஜீவேஸ்வரனுக்குஉபாதியினாலே வரப்பட்டபேதமேயன்றி இவர்கள்பேதமன்று-அதெப்படியெனில் (ஒன்றுமுயிர்க்குறுங்கபாதிபா முடல்போல்) ஓராதாரத்தைப்பற்றிநிற்கும ஆத்மாவுக்குப் பொருந்திய கபமாதியாகச் சொல்லப்பட்டஉடலைப்போல (இறைக்குள காரணாதி காயங்கள்) ஈஸ்வரனுக்கும்உண்டு காரணமாகியஉடல் எ-று. சீவனுக்குஉபாதியாகிய உடலெவையெனில் தேகம்- இந்திரியம்-மனம்புந்தி-அகங்காரம்-சித்தம்-பிராணவாயு - ஆகியவேழில்- தேகமாவது ஞானேந்திரியமான ஸ்ரோத்ராதிரு இவற்றின்விஷயமான சப்தாதி-ரு-ஆகிய இவைதேகம்-க-இந்திரியமாவது-கன்மேந்திரியமானவாக்காதி-ரு-இவற்றின்விஷயமானவசனாதி-ரு-ஆகியஇவை யிந்திரியம்க அந்தக்கரணம்-ச-பிராணவாயு-க-ஆக-எ-ம் சீவோபாதி ஏழெனவறிக—கபம்-பித்தம்-வாதம் - இந்நோய்க்குரிய தேகமானகபால் கபாதியாமுடலென்றார்.

அ-கை. மேல்ஈஸ்வரோபதியை அருளிச்செய்கின்றார்,

கவி ஈசன்முற்றறிவாற்வியாபி
ஏவைக்குமேது வியம்புமா
காசகன்னிருபாதிபாவனே
காரணாதிக ளாவதே

க - து. ஆதிஈசனிற்பாவனமீறதா
வோதியபரனுக்குபாதியேழுரைத்தது,

இ-ள். (காரணாதிகளாவது ஈஸ்வரனுக்குரிய காரணவுபாதிகள் ஏழாவன - ஸர்வஞ்யத்வம் - ஸர்வகாரணத்வம் ஸர்வாந்தரியாமித்வம் - ஸர்வேஸ்வரத்வம் ஸர்வசிருஷ்டித்வம்- ஸர்வஸ்திதித்வம்-ஸர்வஸம்ஹாரத்வம் ஆ

கியவேழில் ஈசன் ஸர்வஞ்யன்- அதாவதுஇந்திரியங்களெல்லாம் ஒன்றறிந்த தொன்றறியாத படியினாலும் தான்சர்வத்தையும் அறிகையினாலேயும் சர்வஞ்யனென்றது முற்றறிவான் சர்வகாரணன் அதாவதுஇந்திரியங்களெல்லாமறிந்தும் தானறியாமனிற்கையினால் சர்வகாரணனென்றது(வியாபி சர்வாந்திரியாமி அதாவது இந்திரியங்களுக்கெல்லாம் உள்ளீடாநின்றறிகையினால் சர்வாந்திரியாமியென்றது (ஏவைக்குமேது) ஸர்வேஸ்வரன் அதாவது இந்திரியங்களுக்கெல்லாமேலாய்நின்று விளங்குகையினால்சர்வேஸ்வரனென்றது(இயம்புமாகாசகன்) சர்வசிருஷ்டி அதாவதுஇந்திரியங்களெல்லாம் தன்னுக்குள்ளேதோன்றுகையினால் சர்வசிருஷ்டியென்றது நிருபாதி) சர்வஸ்திதி அதாவது இந்திரியங்களை யெல்லாந்தானே இரட்சிக்கையினாலே சர்வஸ்திதியென்றது(பாவனேசர்வஸம்ஹாரன் அதாவது இந்திரியங்களெல்லாம்தன்னுக்குள்ளே அடங்குகையினால் சர்வசம்ஹாரனென்றது என்றவாறு.

அ-கை மேல்அசுத்த சுத்தங்களை உரைக்கின்றோமென்பதை அருளிச்செய்கின்றார்,

கவி நீதிபாலிருபாதிநீக்கிடில்
நீயெனசசொல் பதத்தினும்
ஆதியாகியதத்பதத்தும்
அசுத்தசுத்த முரைத்துமே,

க-து. ஏழைபுநீக்கிடி னியல்சுத்தாசுத்தமும்
தாழ்வுய ரிரண்டினுஞ்சாற்றுதுமென்றது.

இ-ள், (நீதியாலிருபாதிநீக்கிடி னீயெனச்சொல் பதத்தினுமபியாயமாக இரண்டுபாதியையும் நீக்கினால் த்வம்பதார்த்தமாகிய நீயென்றசீவனிடத்தும (ஆதியாகியதத்

ப்தத்து மசுத்தசுத்த முனாத்துமே முதன்மையாகின்ற தத்பதார்த்தமான அதுவென்ற ஈஸ்வரனிடத்தும்இருக்கின்ற அசுத்தத்தையுஞ் சுத்தத் தையுஞ் சொல்லுகின்றேம்-எ-று. ௨௫

அ-கை மேல்ஜீவஅசுத்த சுத்தங்களை அருளிச்செய்கின்றார்.

கவி, ஆகமுன்றிகமேழுநானெனல்
த்வம்பதத்தி லசுத்தமே
சோகமின்றிய சான்றுநானெனல்
த்வம்பதப்பொருள்சுத்தமே.

க - து. காக்ஷிப்படாது நானென்றதசுத்தமும்
சாக்ஷியேசுத்தந் தானுயிர்க்கென்றது.

இ-ள், (ஆகமுன்றிக மேழுநானெனல் த்வம்பதத்தில சுத்தமே) முன்றெறியச்சொன்ன தேக முதலிய வுபாதியேழையுநானென்று அபிமானித்திருத்தல்த்வம்பதமானசீவனுக்கு அசுத்தம் சோகமின்றியசான்று நானெனல் த்வம்பதப்பொருள்சுத்தமே) முன்சொன்னதேக முதலியவுபாதிகேழையும் நீங்கிஅந்தயயக்கமில்லாமல்நாம்சாக்ஷியென்றுகாணல் த்வம்பதார்த்தமாகிய நீயென்ற சிவனுக்குசுத்தம்-எ-று. ௨௬

அ-கை. மேல்ஈஸ்வர சுத்தாசுத்தங்களை அருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. அகிலகாரண மேழுநானெனல்
தத்பதத்தி லசுத்தமே
சகலகாரண சான்றநானெனல்
தத்பதப்பொருள் சுத்தமே.

க - து காரணங்கானென வீசர்க்கசுத்தமும்
ஆரணன்கரியே சுத்தமென்றறைந்தது,

இ-ள். (அகிலகாரணமேழும் நானெனபதத் பதத்தில சுத்தமே எல்லாவுலகத்திற்குங் காரணமாகின்ற ஏழுபாதியையுந் தானய்க்கொண்டிருந்த காலந்தத்பதப்பொருளாகின்ற ஈஸ்வரனுக்கு அசுத்தமாகின்றது.சகல காரண சான்றுநானெனல் தத்பதப்பொருள்சுத்தமே)ஏழுபாதியையுநீங்கி எல்லாக்காரணத்திற்குஞ் சாக்ஷிதானு யிருந்தகாலந் தத்பதப்பொருளானஈஸ்வரனுக்கு சுத்தமாகின்றது-எ-று. ௨௭

அ-கை மேல்அஸிபதார்த்தமிஃதென அருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. செறிந்தகாரண காரியங்கள்
சிதைந்துமேலுறுசித்ததாய்
அறிந்தவாதனை தானுமற்றது
அசிபதப்பொருளாவதே

க து இதுவதுவுபாதியற்றேகமேநாமெனும்
அதைமறந்ததுவே அஸிபதமென்றது

இ-ள், (செறிந்தகாரணகாரியங்கள்)சிதைந்துமேலுறுசித்ததாய்நெருங்கிய காரணஉபாதி காரியஉபாதிகள்கழிந்துமுடிவிற்பொருந்திய சித்தேநாமென்று (அறிந்தவாதனை தானுமற்றது அசிபதப்பொருளாவதே) அறிகின்சிவஅறிவானதானுமில்லாமல் அதுவாகின்றதே அசிபதத்திற்கர்த்தமாகின்றது. ௨௮

அ-கை, மேல்முக்கிய லக்ஷியார்த்தங்களை அருளிச்செய்கின்றார்.

கவி, அசுத்தமாகிய திருபதத்தினு
முக்கியப் பொருளாவதே
விசுத்தமான இலக்கியப்பொரு
ளென்றுசொல்லுவர்விமலரே,

க - து, சுத்தமற்றிருக்கின் முக்யமிரண்டினும்
சுத்தமுற்றிருப்ப திலக்கியமென்றது,

இ-ள். (அசுத்தமாகியதிரு பதத்தினுமுக்கியப் பொருளாவதே) அசுத்தமாகின்றது தத்பதம்-த்வம்பதம்இவ்விரண்டினு மிருந்தபோதுமுக்கியப்பொருளென்றும்)விசுத்தமான திலக்கியப் பொருளென்று சொல்லுவர் விமலரே) சுத்தமாகின்றது தத்பதம்த்வம்பதம் இவ்விரண்டினுமிருந்தபோது லக்ஷியப்பொருளென்று சொல்லுவார் மலாதீதராகிய பெரியோர்கள்-எ-று.—இதன்றாற் பரியம் - ஜீவேஸ்வரஸ்வரூபம்- உபாதியுடன் சம்பந்தித்துநின்றபோது முக்கியமென்றும்உபாதியைப் பிரிந்தபோது லக்ஷியமென்று- உபாதியை நானென்றபோது அசுத்தமென்றும் உபாதிக்குசாக்ஷியானபோது சுத்தமென்றுஞ் சொல்லியதாம். ௬௯

அ-கை, மேல்முக்கிய லக்ஷியார்த்தங்களை அருளிச்செய்கின்றார்.

கவி, முரண்டசிவ பரங்கடம்முடன்
முக்கியப் பொருளாவதே
இரண்டில்வேறறு சிற்சொரூப
மிலக்கியப் பொருளாவதே.

க - து, இரண்டுடலோடு மிருப்பதுமுக்கியம்
இரண்டுடலற்ற திலக்கியமென்றது,

இ-ள், முரண்டசிவ பரங்கடம்முடன் முக்கியப் பொருளாவதே) சிவபரங்கள்மாறுபாடாகின்ற காரியகாரண உடலில் சம்பந்தித்துநின்றபோது முக்கியப் பொருளென்னும்இரண்டில்வேறறு சிற்சொரூபமிலக்கியப் பொருளாவதே) இவ்விரண்டுபாதியையுமநீக்கிசாக்ஷியாய் நின்றபோது லக்ஷியப்பொருளென்றுஞ் சொல்லப்படுகின்றது என்றவாறு, ௭௰

அ-கை-மேல் உபாதித்வய மும்நீக்கில் ஏகவஸ்துவாமென்பதை அருளிச்செய்கின்றார்

கவி- ஊக்கியப்பர சிவர்தங்க
ளுடம்பிரண்டு மிலக்கணு
வாக்கியப்படி நீக்கினுலொரு
வஸ்துவே பரவஸ்துவே,

க - து இலக்கணத்தாலுட லிரண்டையுநீக்கிடின்
துலக்கமாம் வஸ்துசொரூபமென்றென்றது

இ-ள் ஊக்கியப்பரசிவர்தங்களுடம் பிரண்டும்உயர்ச்சியையுடைய பரத்தினதுஉடலும் தாழ்வையுடையசிவனதுஉடலும் ஆகிய விரண்டையும் (இலக்கணவாக்கியப்படி நீக்கினுல்) வேதன்சொல்லியஇலக்கணக்கணவாக்கியப் பிரகாரம் விலக்கிப் பார்த்தால்(ஒருவஸ்துவே பரவஸ்துவே)இரண்டற்ற ஒருவஸ்து வாகியபிரமமாய்-எ-று—உயர்ச்சி யென்றமையால் தாழ்வு வருவிக்கப்பட்டது. ௭௧

அ-கை- முன்சொன்ன இலக்கண மித்தனையென்பதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி- ஓரில்விட்டதும் விட்டிடாததும்
உபயமும்மென வுணர்வுளோர்
தேரிலக்கணை திரிவிதத்தில்
இசைப்பர்மற்ற தியம்புவாம்.

க-து- விட்டதும் விடாததுமிரண்டு முரைத்து மேல்
விட்டுவிடாததும் விளம்புவோமென்றது,

இ-ள்- (ஓரில்விட்டதும் விட்டிடாததுமுபயமும்மென) அஃதை ஆராய்ந்தறியுமிடத்து விட்டலக்கணைவிடாதலக்கணை விட்டுவிடாத லக்கணை யென்றும் (உணர்வுளோர் தேரிலக்கணை திரிவிதததிலிசைப்பர்) அறிவுடையோர்கள் வேதங்களை ஆராய்ந்து அதிலுள்ள லக்ஷணவா

க்கிய மூன்றுவிதமாகச் சொல்லுவார்கள்(மற்றதியம்புவா
ம் அதுகளைச் சொல்லுகின்றோம்-எ-று ௭௨

அ-கை முன்சொன்ன லக்ஷணைமூன்றினுள்விட்ட
லக்ஷணையை அருளிச்செய்கின்றார்

கவி- மஞ்சுகூப்பிடுதென்றல்போலவும்
வடபகிரதி யுள்ளதே
விஞ்சுகோஷமதென்றல் போலவும்
விட்டலக்கணையாகுதே.

க - து கங்கையுமஞ்சமுங் கழறுமோவதுபோல்
அங்கமுனக்குவேறுமெனவுரைத்தது.

இ-ள்- (மஞ்சுகூப் பிடு தென்றல் போலவும்)கட்டிலா
னது கூப்பிடுதென்றொருவன்சொல்லும் அர்த்தம்போ
லவும்(வடபகிரதியுள்ளதேவிஞ்சுகோஷமதென்றல்போ
லவும்)வடகங்கைக்கணுள்ளது இடைச்சேரியென்றொரு
வன்சொல்லும்அர்த்தம் போலவும் (விட்டலக்கணையாவா
திது- எ-று—[இதன்றாற்பரியம்] கட்டில்கூப்பிட்டதெ
ன்றும்கங்கைக்க ணிடைச் சேரியுள்ளதென்றும் ஒருவன்
சொல்லுமிடத்து - மஞ்சமானது மரம்மரமானது கூப்பி
டுமோ - மஞ்சத்திலொருவனிருந்துகூப்பிட்டானென்று
கொள்ளவேணடிற்று - கங்கையானது - ஜலம் - ஜலத்தி
லேஇடைச்சேரிஇருக்கமாட்டாது கங்கைக்கரையிலே
இடைச்சேரியிருக்கின்றதென்றுகொள்ளவேண்டிற்று -
இப்படிப்போலஸப்த உபாதிக்குஞ்சீவன் சாக்ஷியாயிரு
க்கின்றானென்றுகண்டறிவதாம்இது சமசர்க்கவாக்கியமா
கிய விட்டலக்ஷணையாம். ௭௩

அ-கை- மேல்விடாதலக்ஷணையைஅருளிச்செய்கி
ன்றார்.

கவி- செவலைநின்றது வெள்ளைபோயின
தென்றுசெப்புதல்போலவே
கவலையின்றி விடாதலக்கணை
என்றுநீகொள் கருத்திலே

க - து நிறமொன்றைப்பற்றி நிற்கின்ற வாறெனப்
பரனுக்குவேறன் றுயிரெனவுரைத்தது.

இ-ள்-(செவலைநின்றது வெள்ளைபோயின தென்றுசெ
ப்புதல் போலவே ஒருசிவப்புக் குதிரையும் வெள்ளைப்
பசுவையுங் கண்டாயோவென்பார்க்குசிவப்புநிற்கின்றது
வெள்ளை போகின்றதென்று சொல்லுதல்போலவும்)கவ
லையின்றிவிடாதலக்கணையென்றுநீகொள்கருத்திலேமன
திற்றுன்பமின்றி விடாதலக்கணை காட்டிற்றென்றுநின்க
ருத்திற்கொள்ளுவாய்எ-று—(இதன்றாற்பரியம்) சிவப்பு
க்குதிரையும்வெள்ளைப்பசுவையுங் கண்டாயேயென்பார்
க்குசிவப்பு நிற்கின்றதுவெள்ளைபோகின்றதென்னுமிடத்
துசிவப்பானவர்னந்தனியேநில்லாது வெள்ளையானவர்ன
ந்தனியேபோகாது சிவப்பையுடைய குதிரைநிற்கின்ற
தென்றும் வெள்ளையையுடைய பசுவுபோகின்றதென்று
க்கொள்ள வேண்டிற்று - இப்படியாகசர் வஙபத்வாதிஉ
பாதியுடையவனைபோல அகற்றுச் சாக்ஷியாயிருக்கின்றா
ன் பரனென்றுகண்டுகொள்கஇதற்கு விசிஷ்டவாக்கியம்
சோனஸ்திஷ்டதிசுவேதமாவதி என்னுமவிடாதலக்ஷ
ணையாம்.

அ-கை- மேல்விட்டுவிடாத லக்ஷணையைஅருளிச்
செய்கின்றார்-

கவி மேவும்விட்டுவிடாதலக்கணை
மெய்மையாதெனிலிக்தவத்

தேவதத்தனெனும் பொருட்படி
சிந்தைசெய்திடுதீரவே

௧-து அவனேயிவனெனுமருத்தவழியே
இலக்கணையதுவெனுமியல்பையுரைத்தது,

இ-ள்-(மேவும்விட்டுவிடாதலக்கணைமெய்ம்மையாதெனில்)சம்பந்தம்விட்டுவிடாத லக்ஷணையினதுஉண்மையாதென்றால்(இந்தவத்தனெனும்பொருட்படிசிந்தைசெய்திடுதீரவே)இந்த விடத்திற்கண்டது அந்தேவதத்தனென்ற அர்த்தப்படி சிந்திக்கில் சந்தேகந்தீர்ந்துபோகின்றது எ-று—(இதன்றாற்பரியம்)முன்சொல்லிய ஸம்ஸர்க்கவாக்கியமும்விசிஷ்ட வாக்கியமுஞ் சொல்லப்பட்ட உபாதிதீர்ந்து லக்ஷியமானதுமென்கிறவாஸநாதோஷமாகியகுற்றம் அகண்டவாக்கியத்தினாலேநீக்கிஏகம்பண்ணப்படும் - அகண்டவாக்கியமாவது - ஸோயந்தேவதத்தன் என்றது ஒருதேவதத்தனென்கிற புருஷனுடன்நாம்சிலகாலங்கூடியிருந்தோம்சிறிது நாளுக்குப்பின்புபிரிந்துபோயினன் அநேகநாளுக்குப் பின்புமதுரையில் இராஜாவாகக்கண்டோம்பின்புபிரிந்து போயினனும்சில நாளுக்குப்பின்புசிதம்பரத்தில் சந்நியாசியா யிருக்கக்கண்டோம்அப்பொழுதுஇவன் அந்தேவதத்தனோவென்றுசந்தேகிக்கையில் அவன்முகத்திலே மறுவுண்டே யென்று பார்க்கும்போது அடையாள மிருக்கையால் அவனேயிவனென்று சொல்லப்பட்டது அப்போது அவனே இரண்டிடமும் இரண்டுகாலமும் விட்டன அவைவிட்டுப்போகவிடாமனின்றவன் ஒருதேவதத்தன்மாத்திரம் அவனைபோல்த்வம்பதமாகிய ஜீவோபாதிக்கும் தத்பதமாகியபரவுபாதிக்கும் சாக்ஷியாய்நின்றவன் ஒருவனே இப்படியிரண்டு பாதியும்போகஇரண்டிடத்துநின்ற ஜீவனும்பரனும் பரனேஜீ

வனென்று ஏகமாகக்காண்பது விட்டுவிடாதலக்கணையாமென்றதாம் ௭௫

அ-கை- மேல்விட்டுவிடாதலக்கணையின்படிநீகொள்ளவேண்டியதென்பதை அருளிச்செய்கின்றார்

கலி· விட்டலக்கணைதனையும்விட்டு
விடாதலக்கணை தனையும்நீ
விட்டுவிட்டுவிடாதலக்கணை
யால்விளங்கு விளங்குவே

௧-து முன்னிலக்கணைமுழுதையுநீக்கி
பின்னொருவிலக்கணை யருத்தமாகென்றது

இ-ள்(விட்டலக்கணைதனையும்விட்டு)கட்டில் கூப்பிடுமோ அதிலொருவிடனிருந்து கூப்பிடுகின்றானென்றும் கங்கைசத்திக்குமாகங்கைக்கரையிலிருக்கும்இடைச்சேரி சத்தமென்றறிவதுபோலும்எழுபாதிக்குஞ் சாக்ஷியாயிருந்தான்ஜீவனென்றறியச்செய்த(விட்டலக்கணையும்விட்டுவிடாதலக்கணையும்விட்டு)சிவப்புநிற்கின்றதுவெள்ளைபோகின்றதென்னில் சடமானநிறம்ஓடுமோ நிற்குமாகுதிரையைப் பசுவைப்பற்றிநிற்குமோவென்றறிவது போலும்எழுதாதிக்குஞ் சாக்ஷியாயிறந்துபரமென்றறிவித்த விடாதலக்ஷணையும்விட்டுவிடாலக்கணையால்விளங்கவே விளங்குமானுக்கனேநீமுன் சொல்லியஇரண்டிலக்கணையின்பயனையும் விட்டுவிட்டுவிடாதலக்கணையினாலேபிரகாசமாகத்தெளிவாய்-எ-று—(இதன்றாற்பரியம்) தேவதத்தனனவன்இரண்டிடமும்இரண்டுகாலமும் நீக்கிப்பார்க்கில்ஒருதேவதத்தனேயனதுபோலகாரியஉபாதியையு

ம்காரணஉபாதியையும் நீக்கிப்பார்க்கில்பரிபூரணமாய்வி ளங்குகின்றபரமேநீயென்றறிவித்ததாம் ௭௬

கவி- போதுமேவியதேயம்விட்டொரு
புருடனைக்கொளுமாறுபோல்
ஓதுமீருடல் கண்டுவிட்டதன்
உண்மைகாண வுணர்ந்திடே.

க - து காலதேயம்விட்டவன்றனைக்காண்டல்போல்
தூலம்விட்டுண்மையைத்தொகுந்தறியென்றது

இ-ள், போதுமேவிய தேயம்விட்டொரு புருடனைக் கொளு மாறுபோல்) அந்தக்காலம்இந்தக்காலம்மென்று சொல்லுங்காலத்தையும்-அந்ததேயம்இந்ததேயமென்று சொல்லுங்தேயத்தையும் - நீக்கிவிட்டுஒருதேவத்தனுகிய புருடனை அவன்தானிவனென்று அறிந்துகொள்ளுமவகைபோல(ஓதுமீருடல்கண்டுவிட்டதனுண்மை காண வுணர்ந்திடே முன்சொன்னகாரியகாரண உடல் இரண்டையும்ஈதின்று அறிந்துநீக்கிஇரண்டிடத்துமிருந்தது ஒன்றுதானென்று அதனுண்மையைக்கண்டறிந்துகொள்ளஎ

அ - கை- மேல் உபாதிகளை நீக்கிசாக்ஷியைக்கண்டுகொளென்பதை அருளிச்செய்கின்றார்

கவி. புரியாவுயிர் காரியமாமுடலும்
பிரமத்துறு காரணமாமுடலும்
கரியாகிய வாதனையுந்தவிரக்
காட்டும்படிகண்டுகொள்கண்ணுறவே

க - து ஈசனுயிருட லிரண்டையுநீத்துநீ
மாசறுசாக்ஷியின் வழிகாணென்றது

இ-ள்(உயிர்பிரியாக் காரியமாமுடலும்)சிவனைவிட்டுப் பிரியாதகாரிய வுபாதியென்னுங் தேகமும்(பிரமத்துறுகாரணமாமுடலும்) பிரமத்தைப்பொ

ருந்தியகாரணவுபாதியென்னுங் தேகமும் (கரியாகிய வாதனையுந் தவிரக்காட்டும்படி) சாட்சியாகிய வாசனை வுபாதியுநீங்கநாங்காண்பித்தபடியே (கண்டுகொள்கண்ணுறவே) அறிவினிடமாகப் பொருந்தக்கண்டுகொள்-எ-று

அ-கை. அந்தக்கரணங்க ளிருந்தாலும் நீங்கினலும் சைதன்னியத்தை யறியக்கூடா தென்பதைமேலருளிச்செய்கின்றார்,

கவி. கரணத்திரளிற் பினுமப்பொருளைக்
காணக்கிடையாதவை கையறவே
மரணப்படினும் மதுகண்டுகொளும்
வழியில்லையெனும் படிநீமதியே.

க - து. கரணங்களிற்பினுங் காண்பதரிதவை
மரணங்களாயினும் வழியில்லை யென்றது.

இ-ள், (கரணத்திரளிற்பினு மப்பொருளைக்காணக்கிடையாது) அந்தக்கரணக் கூட்டங்கள்தமது செவ்வைகெடாமலிருக்கினும் அந்தப்பிரமத்தைக்காண்பது அரிது அவைகையறவே மரணப்படினும மதுகண்டு கொளும் வழியில்லை) அவ்வந்தக்கரணங்கள் இறப்பினும் பிரமத்தைக்கண்டுகொள்வதற்கு மார்க்கமில்லை) எனும்படி நீமதியேஎன்றபிரகாரத்தை யுனதுவிவேகத்தினலே அறிந்துகொள்வாய் என்றவாறு —இதன்றாற்பரியம்) அந்தக்கரணமானது ஆதித்தன் சந்நிதியில் வைத்ததீபம் போல செவ்வைகெட்டிருந்தால் சைதன்னியத்தைப்பொருந்தலாமென்றது ஆதித்தனைப்போல அறிவுதீபம் போல அந்தக்கரணமெனவறிக. ௭௭

அ-கை, அவஸ்தாத்திரயத்தில் அந்தக்கரணதிகள் வியாபிக்கின்றதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி- எந்தக்கரணங் களுமேவல்கனு
இதில்லாதனையாம் விஷயங்களோடே
அந்தக்கரணங்கள் பொருந்தல்கனு
அவைமாய்தல் சுஷுப்தி யவத்தையதே

க - து. நனவுங்கனவு நட்டியசுஷுப்தியும்
இனமிதுவென்ன விளக்கவுரைத்தது.

இ-ள். (எந்தக்கரணங்களுமேவல்கனு) எல்லாத்தத்துவங்களுந்தனது செய்கைகளைச் செலுத்துமிடஞ்சாக்கிரம் (இதில்லாதனையாம் விஷயங்களோடே அந்தக்கரணங்கள்பொருந்தல்கனு) சாக்கிரத்தில்நின்ற தத்துவங்களில்லாதனைக்குரியவாக்காதிகளுடனே அந்தக்கரணம் பொருந்திநிற்கின்றது ஸ்வப்நம் (அவைமாய்தல சுஷுப்தியவஸ்தையதே) ஸ்வப்நத்தில் நின்றதத்துவங்களு மிறந்துநிற்கின்றதே சுஷுப்தியென்றவாறு.—(இதன்றுற் பரியப்) அவஸ்தாத்திரயத்திலும்போக்குவரத்தாய் வியாபித்திருக்கும அறிவென்றதாம். அ௰

அ-கை. நனவிற் சுஷுப்தியுநின்சைதன்னியம்பிரகாசிக்குமென்டதை மேலருளிச்செய்கின்றார்

வேறு-கவி

வினைவிற்பரத்தை யறிவுறுதற்கவைத்தைபுலன் வினைமாறியே-நனவிற்சுழுப்தி நிலைவரினப்பொருட்டிசழுப்நலமாகவே,

க - து சாக்கிரந்தனிலறிதூக்கம்வந்துற்றிடின்
நீக்கமில்லாப்பர நிலைவருமென்றது

இ-ள், (பரத்தையறிவுறுதற்கு வினைவில்அவத்தைபுலன்வினைமாறியே) பிரமத்தைஅறிவுபொருந்துதற்கு எவ்விதமென்று நீகேட்கில்அவத்தைகளில்நின்ற அறிவு அவ்வவ்வவத்தைகள் மயமாய்நிற்குமச்செயகைகளிங்கி (நனவிற்சுழுப்தி நிலைவரினப்பொருட்டிசழுநலமாகவே) ஜாக்கிரத்தில் சுஷுப்திபின்செய்கைவருமாகில் அந்தபிரமசைதன்னியநன்மை பெறப்பிரகாசிக்கும்-எ-று. அக

அ-கை. சிவத்தன்மை இதுவென்றம்ஈஸ்வரத்தன்மையிதுவென்று மேலருளிச்செய்கின்றார்

கவி. துவிதத்தவத்தை களையறிவுற்றவற்றரிநிலைசிவனே இவித்திலப்புருடனனவுற்றவத் துரியநிலையிசனே,

க - து, சிவவறிவினைத் திருப்பிப்பிரம
பாவனை யறிந்துயிர்ப்பணம்பென்றுரைத்தது

இ-ள். (துவிதத்தவத்தைகளையறிவுற்று இரண்டுவித அவத்தைகளைப்பொருந்தஅறிந்து (அவற்றுரியநிலை) அவைகளுக்குரித்தாகிய நிலைகளைப்பெற்றிருந்த) அப்புருடன்சிவனே) அந்தப்புருஷனாகிய ஜீவன்றானே (இவிதத்தில்) இந்தவகையில கண்டகாட்சியைநீக்கி நனவுற்றவத்துரியநிலையிசனே) நனவில்அந்ததுரியஅறிவு பொருந்துமாகில் நிலைபெற்றஈஸ்வரத்தன்மையாம்-எ-று. அஉ

அ-கை. மகாவாக்கியார்த்தத்தை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கவி அகிலக்கரிப்பராதுரியப் பொருட்டுரிய மதுவதைகவே புகலுற்றதத்வமஸியெனுமுப்பதத்தின் முமபொருளாவதே

க-து. முப்பதமுடிவினின் முதற்பொருளாமது
செப்பியகரியாஞ்சகத்திற்கென்

இ-ள (அகிலக்கரி)ஜகத்திற்குச் சாட்சியாகவிருக்கின்றபிரமமும் (ராதுரியப்பொருள்)அகிரகசியார்த்தமானஜீவசாட்சியாகியகூடஸ்தனும (துரியமதுவாகுகவே வசமா

னபிரமமாகுகையே (புகலுற்ற)வேதமுடிவாகிய மகாவாக்கியஞ்சொல்லுகின்ற தத்வமசியென்னும்)தத்பதம்-தவம்பதம் அசிபதம்என்னும்(மும்பதத்தின் முடிபொருளாவதே) மூன்றுபதத்தினுமுடிவினின்ற பதத்தினலேகமாகியஅர்த்தம்-எ-று,—என்னவேசிவேஸ்வர வாச்சியநீங்கிகூடஸ்தபிரமமாகுசவென்பார் முப்பதத்தின்முடிபொருளாவதென்றுர்—(இதற்குகாரணம் சொரூபானந்தர் அன்னைப்பத்து) தத்பதந்தொம்பதந் தாமாய வப்பதம்-இப்பதமானவ ரன்னேயென்னும் இப்பதமாயவியல்லையிதுவென்று செப்பமுடியுமோ வன்னேயென்னும்-என்பதனுற்காண்க ௮௩

அ-கை. மேல்வேதாந்தஉபதேசஞ்செய்த ஆசாரியனைமாணுக்கன்வணங்கிவிண்ணப்பம்பண்ணிக்கொள்வதைஅருளிச்செய்கின்றுர்

கவி. நிமலப்பொருட்சுருதிநெறியிற்பெறக்கருணை-நிதிகூறவேஅமலப்பொருட்பொறுதலருமைத்தெனக்கமுறியடி வீழவே

க-து. சுருதிநெறிபெறச் சொற்குருபதத்தினில்
அரியதென்றவனு மனைந்துதொழுதது

இ-ள் (நிமலப்பொருள்)சுத்தார்த்தமாகிய பிரமத்தை சுருதிநெறியிற்பெற வேதஞ்சொல்லியமார்க்கப்படிபெற்றுக்கொள்ள(கருணைநிதிகூறவே கிருபாநிதியாகிய ஆசாரியர்அருளிச்செய்யவே(அமலப்பொருட்பெறுதல்) சுத்தார்த்தமானபிரமத்தை அடியேன்பெற்றுக் கொள்வது (அருமைத்தெனக்கமுறியடி வீழவே) அரியதன்மை பென்றுவிண்ணப்பஞ்செய்து ஆசாரியர் திருவடிகளில் பாணுக்கனவிழுந்துஞ்சலிக்க-எ-று ௮௪

அ-கை, சேவித்துநிற்கு மாணுக்கனுக்கு ஆசாரியர் உளங்களிகூர்ந்து பிரமோபதேசஞ்செய்யும் பொருட்டு பூர்ணுபிஷேகஞ்செய்ததை மேலருளிச் செய்கின்றுர்,

கவி- தமரக்கலைக்களவுதெரிவற்ற தற்பொருளதனையீகுவான்- அமரர்க்களப்பரியபதநற்புனற்கொடு செய்தபிஷேகமே

க-து. தற்பொருளருள்குரு சசிவர்னனுக்கு
நற்பதப்புனலபிஷேகமுஞவின்றது.

இ-ள். தமரக்கலைக்களவு தெரிவங்கலைலிக்கப்பட்டகலைஞானங்களினுலளவிட்டறிதற்கரிய (தற்பொருளதனையீகுவான்) அதுவென்னுமர்த்தமான வதனைஅளித்தருளுமபொருட்டு (அமரர்க்களப்பரியபதநற்புனற்கொடு)தேவர்களுக்கும் அளவிடற்கரியமகிமைதங்கிய பாதோதகத்தினுலே செய்துஅபிஷேகமேசீஷனுக்கு அபிஷேகஞ்செய்தருளி-எ-று- ௮௫

அ-கை. ஆசாரியர்தனது சேஷமளித்து மாணுக்கனுடற்பகைநீக்கியதை மேலருளிச்செய்கின்றுர்-

கவி. பவளத்தில்வைத்தமுதினின் மிச்சிலிட்டினிய பரிவோடுமோதவளப்பொடிக்கவசமெனவிட்டுடற்பகைகடலைசாயவே

க-து- வெண்பொடியளித்தவன் வினைகணீங்கியபின்
உண்டதன்சேட முதவியதுரைத்தது.

இ-ள். (உடற்பகைகடலைசாய) உடற்பகைகளும் உயிர்ப்பகைகளும்உட்பகைகளும்நிலைபெடாமல்நீங்கும்பொருட்டு (மாதவளப்பொடிக் கவசமெனவிட்டு) பெருமையுந்துல்லியமுமுள்ள விபூதியினுலேகவசங்கரித்ததுபோலநுதல்முதற் றேகத்திற்றரித்து(பவளத்தில்வைத்தமுதினினிய) தமது அதரத்தில்வைத்த அமுதினை மிஷி

தாகிய (மிச்சில்டாரிவோடுமிட்டு) தமதுபரிகலசேஷத்தை அன்புடனளித்தருளி-எ-று. உடற்பகைகளாவன-அனல் சீதம்-அசனி புனல்-வாதம்-விஷம்-ஆயுதம்- மருந்து பசி தாகம்-பிணி முனிவருமை, உயிர்ப்பகைகளாவன- காமம்குரோதம்-லோபம்-மோகம்-மதம்-மாச்சரியம் - பயம்-வெருளி-உவமை-நினைப்பு-மறப்பு-உட்பகைகளாவன- உறக்கம்-நோய்-மரணம்-இவைகளெனவறிக. உடற்பகைகளென்றதனால் உயிர்ப்பகை உட்பகைவருவிக்கப்பட்டது

அ-கை. மாணாக்கனுடல் பொருளாவி மூன்றையும் கையேற்று தீக்ஷைசெய்வதை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. உதகத்துடம்பொருளோடுயிர்க்கைக்கொடுச்சி மிசையொருபோதோடே-பதகத்தலத்தைவிட விருகைத்தலத்தொடிருபதமேவவே.

க-து. உடல்பொருளாவி யுதகமோடீக்தபின்
இடபதந்தலையிற் கைதீக்ஷையெய்தென்றது

இ-ள் (உதகத்துடம் பொருளோடுயிர்க்கைக் கொடுமாணாக்கனாகிய சசிவர்ணன் உதகசகிதமாயுடல் பொருளாவிமூன்றனையுந் தத்தஞ்செய்ய அதை ஆசாரியர்கைக்கொண்டு (உச்சிமிசையொருபோதொடே-பதகைத்தலத்தைவிட) உத்தமாங்கத்தின்மீது ஒருபுஷ்பசகிதமாய் அழகுடையமான தமதுகைத்தலத்தை வைத்து அந்ததீக்ஷைசெய்ய (இருகைத்தலத்தோடிருபதமேவ) சிஷன் தனதிருகைகளினாலும் ஆசாரியர் இருதிருவடியையும் பொருந்தப்பிடித்துக்கொள்ளவே-எ-று.—உடல்பொருளாவி மூன்றனையுந்தத்தங்கொடுத்தலாவது-உடலைத்தன்னுதென்

றோன்றபிமானித்தலின்றி யிருத்தல்-பொருள்களின்மேலபற்றுதலின்றி யிருத்தல்-ஆவி-சிவமன்றிவேறொன்றைச்சுட்டுதலின்றி யிருத்தலாம்—(அதற்குப் பிரமாணம்-பிரமகீதை உயர்ந்தமெய்ஞ்ஞான சிட்டையாலனைத்தும் உணர்ந்த மேலோர்க்குளமகிழ வியக்குடலாவி பொருளையுட்சமர்ப்பித்தினை பிலாப்பிரமவானந்தம் - தடங்கிறேருடலபி மானத்தைநீக்கித் தனத்தின்மேல பற்றுதலின்றிச் - சுயப்பிரகாசச்சிவமலதொன்றைச் சுட்டிடாரவர்பதந்துதிப்பாம் - என்பதனாற்காண்க. ௮௭

அ-கை- ஞானநேத்திரத்தையருளி பிரமாநுபவமுறையென்றதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி - ஒழியப்புலக்கணு பிடகப்பொருட்டே
ரியவுளஞானமாம்- விழியைக்கொடுத்துமோ
ழியெனமுப்பதப் பொருளும்வெளியாகவே

க-து. ஊனக்கணன்றென் றுளக்கண்ணளித்தபின்
ஞானப்பொருளநுபவமுணாயென்றது.

இ-ள். (புலக்கணொழியவுளஞானமாம் விழியைக்கொடுத்து) புலன்களிலொன்றாகிய விழியாற் பார்க்கின்றதையொழித்து உள்ளேபிரகாசித்தறியும பேரறிவாகிய ஞானநேத்திரத்தைக் கொடுத்தருளி (உபநிடதப் பொருட்டெரிய முப்பதப்பொருளும் வெளியாகமொழியெனவே உபநிஷத்து அர்த்தந்தெரியும்படிக்கு திரிபதார்த்தமும் பிரகாசமாகச் சொல்லென்று கேட்கவே-எ-று—அங்ஙனமாசாரியருபதேசித்ததும், இங்ஙனமாணாக்கனேற்றுக்கொண்டதும், சம்பிரதாயமெனவறிக ௮௮

அ-கை- மாணாக்கன் அவஸ்தாத்தரிசனஞ் செய்து அநுபவமுணர்க்கின்றதை மேலருளிச்செய்கிறார்.

கவி-நனவைத்துவக்கிமுடி துரியத்தைமுற்ற
விறைநவில்நீதியே - மனவர்க்கமற்றவநு பவ
முற்றிசிற்கனவின் வழியோதுவான்

க-து கண்டல்காணுதவை கரணமடங்கியே
கண்டவநுபவஞ் சமுறுவனென்றது

இ-ள் (நனவைத்துவக்கித் துரியத்தைமுடிமுற்ற) சாக்கிராவஸ்தை முதலாகத்தொடங்கிதுரியமுடிவாச முழுதையும் (இறைநவில்நீதியே) ஆசாரியரநுக்கிரகஞ் செய்தருளிய நியாயப்படிக்கே (மனவர்க்கமற்ற) மனம்புத்திஅகங்காரசித்தங்களும் தனதுசெய்கையற்ற (அநுபவ முற்றி) அனுபவமுதிர்ந்து (சிற்கனவின்வழியோதுவான்) அறிவுசித்திரையிற் கண்டகாட்சிகளைச்சொல்லத் தொடங்கினேன்-எ-று. ௨௯

அ-கை- சாக்கிரதரிசனத்தை மேலுரைக்கின்றார்

கவி-புரணமாகியபுறம்புளபுலன்களுமந்தக்கரணம்
யாவையும் வழங்கிடானவெனக்கண்டேன்

க-து. புகலுமீரேழுமே யோகம்பொருந்திடம்
சகமுகநனவெனத் தானறிந்துரைத்தது

இ-ள். (புரணமாகியபுறம்புளபுலன்களும் நிறைவுகொண்டிராநின்ற புறக்கருவிகளாகிய சத்தாதியைந்தும் வசனாதியைந்தும் அந்தக்கரணம் யாவையும் வழங்கிட நனவெனக்கண்டேன்) மனுதிநான்குங்கூடி உலாவுகின்றவிடத்தைச்சாக்கிரமென்றுகண்டறிந்தேன்-எ-று—யாவையுமென்றமையால் பிராணவாயுவையும் அபிமானிவிஸ்வனென்றுங்கூட்டிக்கொள்க (இதற்குதாரணம்) உற்றறிவெழுவுளவிருளகன்றதுபோல்- உதயம்வந்தெழ வுடுவொளியகன்றனவால்- நற்றுடலுயிர்ப்பொருளப்புடன்கலர்ந்து

நாண்மலர்த்தாளினை நாயினேற்கருளிச் சற்றெனவிகவசக்கிரகரணங்கள் சதுர்க்கெச செலவுகள் கலப்பழிப் பொன்றிற்பெற்றுதரிகைமுகர் பதமெனவருளப் பரிபூரணனே பள்ளியெழுந்தருளாயே-என்பதனாற்காண்க ( )

அ-கை. மேல்ஸ்வப்நதரிசனத்தையுரைக்கின்றார்.

கவி. புரணமாகியபுறம்புள புலன்கெடவந்தக்
கரணம்யாவையுமழங்கிடங் கனவெனக்கண்டேன்

க-து, நாலுடனுறநனவிலிருந்திடக்
காலுறுகரணமார் கனவையுரைத்தது

இ-ள். (புரணமாகியபுறம்புளபுலன்கெட நிறைவுகொண்டிராநின்ற புறக்கருவிசப்தாதிமனுதிடத்துநீங்கஅந்தக்கரணம் யாவையும்வழங்கிடங்கனவெனக்கண்டேன்) மனம்புத்தி அகங்காரம்சித்தமிந்நான்குமுலாவுகின்ற இடத்தை ஸ்வப்நமென்று கண்டறிந்தேன்-எ-று— (உதாரணம்அண்டருப்பரமெழவதிவகன்றதுபோல்- ஆதவனெழவுநிமதியகன்றனவால்- எண்டிசைசதோறுந்திரிந்தெனையறியாதே-எய்த்தெனையாண்டுதை சதனைஅ மதிலேகனைமிகாள்கனவையிவ் கனவெனவிருத்திக்- காமியதாமதுட்கரணங்களுடனே- பணிகளங்கவர்பதவென வருளப்பரிபூரணனே பள்ளியெழுந் ருளாயே. ௩௧

அ-கை. மேல்சுழுத்தி தரிசனத்தையுரைக்கின்றார்.

கவி மரணமாகியதிசையிது
வெனும்படியறுதி
கரணம்யாவையு மழிந்துள
சுழுத்தியுங்கண்டேன்.

க-து. மழுக்கலாய் மனுதிமாய்ந்துகிடந்திடம்
சுழுத்தியாமவையுஞ்சுபாவமெனவுரைத்தது.

இ-ள் (காணமாகியநினைவிது வெனும்படி) அனித்தி யமாகிய காலமிதுவென்று சொல்லும்படிக்கு மனதிகர ணங்களையுமிறந்துள சுழுத்தியுங்கண்டேன்) மனமாதி யாகியகரணங்கள் யாவையும்பகைப்பத்து ஆவின்வினை போலுள்ள சுழுத்தியையுங்கரிசித்தேன்-எ-று— அவ்வத் தம்மூலப்பிரகிருதி சிவகாரணதேகம்-மூதற்பாழெனவுங் கொள்க- வடவித்தான துசாகோசாகைகளையும் பஞ்சவ ர்ணங்களையுங்கன்னுக்குளடக்கித் தானணுப்போல விரு க்கின்றதைஅவ்வத்தமெனக்காண்க (உதாரணம்பக்கட னையும்பகைப்பறவிருக்கிப்-பாரிருக்கிவ்வண மென்ம ருள்புரிய-அக்கமதுநுவமாயினதென்ன அதுபிது சு ழுத்தியவ்வியக்தமாமாயை உத்தமவுருத்திர பதமூற்பி ரகிருதிஉனதுடலாமூதற்பாழ் சகர்லசுதனை பத்தியகறி பிராஞ்ஞ னெனவருளப்பரிபூரணனேபள்ளியெழுந்தரு ளாளே-என்பதனுற்காண்க. ௯௨

அ-கை. மேல்துரியதரிசனத்தையுரைக்கின்றார்

கவி. எஞ்சலின்றியெனக்கரணமு
மிறந்திருணடிருந்த
துஞ்சலங்குணர்போதமாக்
துரியமுங்கண்டேன்.

க-து. குறியாம்மூன்றையுங் குலிக்கிடுஞ்சித்தம்
அறியாதறிவே துரியமதென்றது.

இ-ள். (எஞ்சலின்றியெக்காணமும்) குறைவில்லாத எல்லாத்தத்துவமும் இறந்திருண்டிருந்ததுஞ்சல் இறந் தஇருண்மயமாகியகிலேபெற்றிருக்கின்ற(அங்குணர்போ தமாம்துரியமுங்கண்டேன்) அவ்விடத்திலறிகின்ற அறி வாகியதுரியமுங்கரிசித்தேன்-எ-று— நனவிலுங் கனவி லுஞ்சுழுத்தியிலுமிருந்தறியும் அறிவாகியகாட்சியேதுரி

யமென்பார்உணர்போதமாந்துரியமென்றார் (அதற்குதா ரணம் - தத்வராயசுவாமிகள்பாம்பாட்டி மனமுதலானக ரணமெல்லாமாயவருள் செய்தாராணையானை-நனவிலுங் கனவிலுஞ்சுழுத்தியுலுஞ் நானேதானே னென்றுடாய் பாமபே-என்பதனுற்காணக. ௯௩

அ-கை- மேல்பரசாக்கிரதரிசனத்தை யுரைக்கின்றார்.

கவி. துரியமாகியபோதமோர்
துளக்கமற்றனைத்துங்
கரியதாயிருந்திடம்பர
னனவெனக்கண்டேன்

க-து. காட்சியாங்காரணகாரியமெனைக்கும்
சாட்சிவைக்கிடம்பர சாக்கிரமென்றது

இ-ள். (துரியமாகியபோதம்) காரியவுபாதியாகியதூல சூட்சுமகாரண தேகத்திரயமும நனவுகனவுசுழுப்தி அ வஸ்தைத்திரயமும்-விச்வ- தைசத-பிராஞ்ய- அபிமானி- த்திரயமும்ஆகிய இவைகளைசங்சர்க்கவாக்கியத்தால்வே றசெய்து மெல்சேடித்து நின்றஅறிவு(ஓர் துளக்க மற்ற னைத்தும்) ஓரசைவுமின்றிமுன்சொல்லியவனைத்திற்கும் (கரியதாயிருந்திடம்பர னனவெனக்கண்டேன்) சாட்சியா யிருந்தஇடத்தைப்பரசாக்கிரமாக தரிசித்தேன் -எ-று. (உதாரணம்) விரிவுறுகாரிய வுபாதிகளெல்லாம்- வேறு செய்தறிவிராட்புருடனையெனவும்- கரியதுவாக நின்றன் னைவுமுழுதும்-கழன்றன சங்சர்க்கவாக்கிய மதனுல்-து ரியமதனையறிதொம்பதமகேசர்-சொல்லுமூற்பூரணசோ தியிலென்னைப் பாரனவிற் காமணியெனவருளப்- பரிபூ ரணனே பள்ளியெழுந்தருளாயே-என்பதனுற்காண்க.

அ-கை. மேல்பரஸ்வப்நத்தை யுரைக்கின்ருர்.

கவி. புணர்ந்தவிச்சகத்தோர்ந்துணர்
போதமாந்தனேயே
உணர்ந்தமற்றதுபரகன
வெனுமடி யுணர்ந்தேன்

க-து- பரநனவதனிற் பகுத்துணர்தனேயும்
இரமுறவதுபர கனவென்றுரைத்தது

இ-ள், புணர்ந்தவிச்சகத்தோர்ந்து சூழ்ந்திரா நின்றந னவில்காட்சியை ஆராய்ந்து (உணர்போதமாந்தனேயே) அறிகின்றஅறிவாகியதன்னேயே(உணர்ந்தமற்றதுபரகன வெனும்படியுணர்ந்தேன்) அறிவும்றிருந்ததைப் பரகன வாகத்தரிசித்தேன்-எ-று—(உதாரணம்) காலமுஞா து ருஞானமுனேபமும் - கண்டனனென்னிலிராசதமாயை மேலொடுகீழ்பக்கம் விரவியபின் முன்விரிவுறு மவைப வமாயினவெல்லாம்-சாலவுமிரணிய கர்ப்பமுமிதுதான்- சதாசிவகாலபரன்கனவிதுவே- பாலுயர் காரண வுபாதி யென்றருளப்-பரிபூரணனே பள்ளியெழுந்தருளாயே.

அ-கை- மேல்பரசுழுப்தியையுரைக்கின்ருர்.

கவி, சான்றசாக்ஷியமிறந்திடந்
தானிருந்தமையும
தோன்றிடாவிடம்பரசுழுத்தி
யதெனத்துணிந்தேன்.

க-து. சாக்கிரமுதலாய்த்தன்னுணர்வினேயும்
• நோக்கிடாதகலம்பர சுழுத்தியாமென்றது

இ-ள், (சான்ற) யாவைக்குமேலாகச்சேஷித்து நி ன்ற சாட்சியும் (சாக்ஷியம்) அஞ்ஞானங்களைக் கடந் துநின்றசாக்ஷியமும் (இறந்தி-ம) அந்தமித்து உபச பமாகிய தானிருந்தமையும் தானிருக்கின்றதையும்

றிடாவிடம் பரசுழுத்தியதெனத் துணிந்தேன்) அறி யாத இடத்தைப் பரசுழுத்திபாக தரிசித்தேன்-எ-று. (இதன்பதசாரம்) தானேதானு யகண்டபரிபூரணமாய் சமஸ்தமு முணர்வுற்று எவற்றிற்கும்பொதுவாகவிரு ப்பதென்பார் சான்றென்றும் பூருவசஞ்சிதந்தோலைய விஷயேந்திரிய ரூபமா யாகாமிய நீங்கினுமென்றவா தனேயான அஞ்ஞானமுங் கடந்த உணர்வென்பார் சா க்கியமென்றும் சிதாபாசத்துவம் அத்தமித்து கூடஸ்த சைதன்னியமும் பிரமசைதன்னியமும் ஏகமானதென் பார் இறந்திடமென்றும் பெத்தத்திசையிற் சிற்றுண ர்வு முத்தித்திசையில் பேறறிவுமாகியதென்பார் - தா னிருந்தமையுந் தோன்றிடாவிடமென்றும் இரண்டாம் பாழென்பார் - பரசுழுத்தியென்றுங்கூறினர். (இதற் குக்காரணம்) நோக்கிமுன்வினையற நுகர்வுறவிடை ய நோக்குமிந்தியங்களின் போக்கறுத்தகத்தே தாக் கியவாதனே தன்னேயுந்தவிர்த்துத்-தமத்தினேக் கடத்து ணர் சாக்கியதாக்கி-சாக்கியசான்றுமத் தமித்து நின் றெளிருந் தற்சுருபமுமுப சமித்துனிலொன்றத்-தூக் கினனே சுருபானந்தச் சுடரே சுந்தரனேபள்ளியெழு ந்தருளாயே - என்றும் இதமகமறவிரு வினவமென்ற ருளி - எழில்பரசுழுத்திகார ணுதியற்றதுவாம்-அதீத மதிது வஜஹர்லட்சணேயதனுல் ஆசறுகொல்லுறு பா ழிரண்டாம்பாற்-பொதுவதுபுகவதுபோங்கடமன்றிப் போதமுமழுங்குமவ்வியாகிருதமிறுகல்-பதியுடல் சதா சிவ பராசத்தியருளப் பரிபூரணனே பள்ளியெழுந்தரு ளாயே என்பதனுற்காண்க. ௯௯

அ கை. மேல் பரதுரியத்தை உரைக்கின்றார்.

கவி. மரித்ததென் றுணர்ந்துரைத்ததும்
மரித்திடந்தனிலே
தெரிந்தபோதமேயதுபர
துரியமாய்த்தெளிந்தேன்.

க - து. ஊன்றிய நனவுட னுற்றது மூன்றும்
தோன்றிடாவிடம் பரதுரியமென் றுரைத்தது

இ-ள். "மரித்ததென் றுணர்ந்துரைத்ததும்,, இறந்த தென்றறிந்து வசனிக்கப்பட்டதும் "மரித்திடந்தனிலே,, இறந்தவிடமாகிய விடத்திலேனின்று "தெரிந்த போதமே,, அறிவித்த அறிவாகின்றதே "அதுபரது ரியமாய்த் தெளிந்தேன்,, தத்பதமாகிய துரியமென்ற றிந்தேன்-எ-று. (இதன்தாத்பரியம்) தற்போத இழ ப்பிலேநின்றவுணர்வு மதன்வாசனையாகிய வாக்குமா கியயிரண்டு மிறந்துளவிடமானந்தாதீதமென்பார், மரு த்ததென் றுணர்ந்துவாத்தது மரித்திடந்தனிலேயென் பதும் - அஃதினிலவசமுற்று அதுதானென்பது நான துவென்பது மற்றது தானேதானுவதென்பார் தெரி ந்தபோதமேயதுபர துரியமென் றுங்கூறினர். எ௫

அ கை. மேல்குருசாக்கிரத்தையுரைக்கின்றார்.

கவி. இறையெனும்பொருட்டுரியமே
என்னையாண்டவனே
மறையினந்தநற்பதப்பொரு
ளனவெனமதித்தேன்.

க - து. முப்பதமுடிவினில் மூலகாரணமதாம்,
நற்பொரு ளனவென நாடியுரைத்தது.

இ-ள். "இறையெனும்பொருட்டுரியமே,, யாதுக்கு

னையாண்டவனே அடியேனை, அடிமை காண்டாண்ட ருளும்பொருட்டு திருமேனிகொண்டெழுந்தருளுக்கு ருநாத மறையினந்தநற்பதப் பொருளனவென மதித் தேன் வேதமுடிவாகிய சுத்தப்பார்த்தமே குருசாக்கி ரமாக நிச்சயித்தறிந்தேன்-எ-று. குருவே பிரமம்பிர மமே குருவென்பார் இறையெனும் பொருட்டுரியமே யென்னையாண்டவனேயென் றுகூறினா. 'உதாரணம், அருவமுமுருவமுமாகியபொருளே அதீதமென்றருளி ய வழித்தது வறிந்த-பொருளுணர்வதுப்ரம் விசிட்ட வாக்கியவதால்-பொருவில்சிற்சொலிதைதற்பதப்பொ ருளதுவாம் இருநிலனெனமுத லருளியபரிசே-எழில் ருபூரணத் தியல்குருநனவில்-பரமுரவென்றெழுபவம றுத்தருளப் பரிபூரணனே பள்ளியெழுந்தருளாயே எ ன்பதனாற்காண்க. சுஅ

அ கை. மேல்குருஸ்வப்நத்தையுரைக்கின்றார்.

கவி. பண்டைவிச்சுவவாதனைப்
பழுதுபோய்முழுதும்
கண்டகண்ணதோயாய்வக்
கனவதுங்கண்டேன்.

க - து. தாமுயிர்பாவையுந் தானுய்நிறைபரம்
பிரகாசங்குரு கனவென் றுரைத்தது.

இ-ள். "பண்டை,, பூருவந்தோற்றுகின்ற விச்சுவ ம் உலகாதிகளினது "வாதனை,, துன்பமாகின்ற பழு துபோய் குற்றநீங்கி 'முழுதும், அசேஷமும் கண்ட முடியைப்போலறிவுற்று நின்ற கண்ணதேபாய இட மயாகின்ற 'கனவதுங்கண்டேன், குருஸ்வாப்நத்தை

யுந் தரிசித்தேன்-எ-று. காரணோபாதிகழன்று விளங்கானின்ற தத்ஸ்வரூபமே விஸ்வக்கிராசம் பண்ணியதென்பார் புண்டைவிச்சுவவாதனைப் பழுதுபோயென்றும் காரிய காரணவுபாதி அசேஷமும் அறிகின்ற அறிவு ஆடியிற் காட்சிபோலென்பார் - முழுதுங்கண்ட கண்ணதேயாயவக் கனவென்றுங்கூறினர் உதாரணம் மலமறுகுருபதகனவினின்மருவு மாசறுமாணவசாத்திகமதனல் உலகமோ டியிருந்தன்மாத்திரபரமா உணர்ந்ததுவே பிரசாபத்திய மென்றருளி - நிலவியபரமமதாயவைமுழுதும் நிகழ்ந்ததின்றெற்கென நெடியவர்முதலே பலவுலகுண்டது மிதுவெனவருளப்பரிபூரணனே பள்ளியெழுந்தருளாயே என்பதனற் காண்க.

கசு

அ கை. மேல்குருசுழுப்தியை உரைக்கின்றார்.

கவி. காட்சிபாவையுங்கண்ணதா
வக்கணுங்களைந்து
மாட்சியாகியவகோசர
முறக்கமாய்மதித்தேன்,

க - து. கட்டமிலாதறி மண்ணிறு லொன்றும்
சுட்டிலாவதுவே சுழுப்தியென் றுரைத்தது.

இ-ள். கண்ணதா பார்வைக்குறியதாக காட்சி யாவையும் கண்டறிகின்றதாகிய அசேஷமும் அக்கணுங்களைந்து அந்தப்பாவையுங் களைவுற்று மாட்சியாகியவகோசரம் மனவாக்குகளாலறியவொண்ணாதபெருமையை உறக்கமாய்மதித்தேன் ஆதியந்த சூனியமாக தரிசித்தேன்-எ-று. தேவதத்தனைநோக்கி அவனேயிவனுய் அக்காலமிக்காலம் நோக்கிக்கண்டதென்பார்.

மைய.

காட்சியாவையுங்கண்ணதாவென்றும் உபாதிகளைநீக்கி ஒருவனைநோக்கவென்பார் அக்கணுங்களைந்தென்றும் ஆதியந்தசூனியமா யளவிடப்படாததாய் ஞானந்தபூரணமென்பார் மாட்சியாகிய அகோசர முறக்கமாய் மதித்தேனென்றுங்கூறினர். இதற்குதாரணம் புள்ளியெழுச்சி சேரணிஜகதஜகர்லட்சணையதனற் செகமுழுதுண்டதோர் செருக்கறமிசவே ஏர்குருசுழுப்தியிலிருந்துபசாந்தம் இருபதப்பொருளுமொன்றாக்கிநின்றொளிர ஒருகடவுயிரறியொண்பாமுழுதும் ஒன்றுமுப்பாழுமைபிநந்திடமதுவாய் பாரியல்சமைவுநற்பிருதிவியென்றருளப் பரிபூரணனே பள்ளியெழுந்தருளாயே என்பதனற்காண்க ஜஹதஜகர்லட்சணையென்பது விட்டுவிடாதலட்சணை இஃதை மூன்றுவதுபாமெனவறிக.

ா

அ கை. மேல்குருதுரியத்தையுரைக்கின்றார்.

கவி. அருந்தவாமறைக்கந்தமா
மகோசரந்தனினீ
இருந்தவாறறிவித்தவா
றெங்ஙனமிசைக்கேன்.

க - து. சுருதிமுடியுறை சுவாநுபவமாம்
குருவருள்கோசரங் கூட்டியதுரைத்தது.

இ-ள். "அருந்தவ" அரியதவமயமாகிய குருமூர்த்தியே 'மறைக்கந்தமா மகோசரந்தனில்' வேதத்தினந்தமா யறியவொண்ணாத விவரந்தனில் நீயிருந்தவாறு, தேவரீரிருக்கின்ற வியல்பினை அறிவித்தவாறெங்ஙன மிசைக்கேன் அடியேனுக்கு தெரியச்செய்தநியாயத்தை எவ்விதமாகச்சொல்லுவேன் - எ - று,

அனைத்துமாயனைத்து மிலதாயிருக்கின்றதன்னைத்தன் னிடத்துத் தானாயிருந்துவிளக்கி அரிய தவப்பயனாற் பெறும்பேறே தாமாய் நிறைந்ததென்பார், அருந்த வாவென்றும் சுருதிமுடிவுமறிதற்கரிய முப்பாழுங்க டந்த சூன்யமென்பார் மறைக்கந்தமா மகோசரந்தநி லென்றும் - துரியசம்பூரணமௌனானந்த ஸ்வாநுபூதி யை விழியாலறிவித்ததென்பார் நீயிருந்தவா றறிவித் தவா றெங்ஙனமிசைக்கே னென்றுங்கூறினார். இவை யனைத்துஞ் சற்குருவருளாலுணர்க. ௱க

கவி. எம்பிரானிடந்தொறு
மிடந்தொறுமதுவதுவாய்
தம்பிரானடஞ்செயுமவகை
சாற்றுமாறறியேன்.

க - து. எவ்விடம்பார்க்கினு மவ்விடமதுவாய்ச்
செவ்வியோனின்றது செப்பரிதென்றது.

இ-ள். 'தம்பிரான், எப்பொருட்குமேலாகிய கடவு ளே 'எம்பிரான், எமதிறைவனே 'இடந்தொறுமிடந் தோறும, எவ்வெவ்விடங்களை நோக்கினும் 'அதுவ துவாய், அவ்வவ்விடங்களுக்குத்தகுந்த அருவதுவாய் 'நடஞ்செயும்வகை, தேவரீர்நடக்கின்ற கூறுபாட் டினை சாற்றுமாறறியேன் உரைப்பதற்கு வகையறி கின்றிலேன் எ-று தனதுடல் பொருளாவி மூன்னை றயுங் கையேற்றடிமைகொண் டிரட்சிக்குந்தேசி கோ த்தமனே யென்பார், எம்பிரானென்றும் - ஜீவசாக் ராதி குருதுரியாந்தமென்பார், இடந்தொறு மிடந் தொறுமென்றும், நனவாதி துரியாந்தங்களில் அதற் கதற்குரிய வியல்பாய் நின்றவென்பார் அதுவதுவா

யென்றும் பிரமாதிஸ்தம்பாந்தந் தானாய் விளங்குவ தை யுரைப்பது வாங்மான சகோசரமென்பார் நட ஞ்செயும் வகைசாற்று மாற்றியேனென்றும் கூறினார்

அ கை, மேல்சீடனது விண்ணப்பம் அருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. ஆவியேயடியேன்செய்கை
மாறுளவெனினும்
பாவியேனதுதானுமுன்
னுடையதாம்பண்டே.

க - து. அடிமை கைமாறினுக் காவியோ டெல்லாம்
உடையநீயெனக் கொன்றுண்டோ வென்றது

இ - ள். ஆவியே உயிருக்குயிராய் நின்ற ஐயனே அடியேன் செய்கை மாறுள வெனினும் அடிமை செய்யவேண்டிய கைமாறுண்டாயிருக்கின்ற தென்று செய்யவேண்டிய கைமாறுண்டாயிருக்கின்ற தென்று னும் பாவியேன் வேறாகப் பாவிக்கின்றிலேன் அதுதா னு முன்னுடைய தாம்பண்டே யான்பாவிக்கின்ற அப் பொருள்களும் முன்பே அத்தேவரீருக்குரிய பொரு ளாம்-எ று. சாரம்-ஆசாரியர்பிறவாநெறியை அநுக்கி ரகஞ்செய்ததற்குசிஷன்குருதெக்ஷிணைசெய்வதியல்பெ ன்றார் அடியேன்செய்கைமாறுளவெனினுமென்றும் உ டல்பொருளாவிமூன்றும்அடிமைகொண்டவன்றேகை க்கொண்டபின்பு தனக்கோர்சுதந்தரமின்றென்பார்பா வியேனதுதானு முன்னுடைய தாம்பண்டே யென்று கூறினார். ௱௨

கவி. ஆவல்செய்தனதாக்கை
யுள்ளளவுநின்னடியார்க்
கேவல்செய்யவதேயன்றி
மற்றொன்றுமாறறியேன்.

ம...
...

க - து. நின்னடியார்க் கேவல் நேசிப்ப தல்லது
மன்னுகைமாறுவே றிலையென் றுரைத்தது.

இ - ள். (எனதாக்கை யுள்ளவு நின்னடியார்க் கேவல்செய்து அடியேனது தேகமுள்ளளவுந்தேவரீர்திருவடிபடியாரிடத்திலன்புதாங்கி (ஏவல்செய்லதேயன்றிமற்றொன்றுமாறறியேன் பணிவிடை செய்கின்ற தேயல்லது வேறொன்றுங்கைமாறுசெய்ய அறியேன்எ-று இதற்குதாரணம் சூதகீதை)பரம்பொருடானுந் தேசிகர்தமக்குப்பணிசெய்வோரபணிசெய்யும்யோகி அரன் றிருமால் மற்றுளதெய்வந்தனினும் அதிகமாந் தெய்வமிங்கென்னல் தெரிந்தவன்மகிமை செப்பொணாதவன் ருட்பணிசெய்வோர்பதங்களென்கிரகத்தில்திருந்தவைத்துவப்பேனயலொருதெய்வமுண்டெனச்சிந்தனை செய்யேன் என்பதனாற்காண்க. ௱௪

கவி. இறவிலெப்பதமும்பெற
வேண்டிலேனென்றும்
பிறவிவேண்டுவனின்றிருப்
பணிசெயப்பெறினே.

க - து. எற்பவமாறினேற் குற்பமுறுமெனின்
நிற்பணியெப்பவுநேடுவனென்றது.

இ - ள்.(பிறவி சநநத்தையும் (இறவி லெப்பதமும் பெறவேண்டிலேன்) லயமில்லாத எத்தன்மைப் பட்டபதத்தையும் பெற்றுக் கொள்ள விச்சித்து வேண்டுகின்றிலேன்(பிறவி பெறின்) அதவாசநநம் வருமாகில் (என்றுநின்றிருப்பணிசெய்துகொண்டிருக்கத்தக்கதாகவேண்டுவன்-எ-று. பிறவியென்றதைஇரண்டிடத்துங்கூட்டுக, ௱௫

அ - கை, மேல்மாணுக்கன் ஆராமையை அருளிச்செய்கின்றார்

கவி. என்றுபலகால்விழுமெழுந்தொரு
மழும்புரிவதென்னையினியான்
றின்றுபலவாகவுரைசெய்யுமவ
னன்பினொடுநெஞ்சுருகியே.

க - து. அன்பினாலுருகுமெய்யானந்தமேலிடத்
துன்பிலிமத்தர்போற் றொழுதனனென்றது

இ - ள். (அவனவன்பினொடுநெஞ்சுருகி) அந்தச்சசிவர்ணன் அன்பினோடும் அனலைக்கண்டநவநீதம்போலமனதிளகி(பலகால்விழுமெழுந்தொழும்) அனேகந்திரமாகவணங்கிவிழுவான் எழுந்துநிற்பான் திரும்பவும் வந்தனஞ்செய்வான் (யானினிப்புரிவதென்னை யென்றழும்) அடியேனினிச்செய்யத்தக்கவையென்னை யிருக்கின்றதென்று கண்ணீரோடும்படி அழுதுபுலம்புவான் நின்றுபலவாகவுரைசெய்யும் அஞ்சலிஅத்தனாகநின்றுகொண்டு அநேகவிதமாகத் தோத்திரஞ் செய்வான் எ - று. ௱௬

அ - கை. மேல் குருகடாக்ஷவல்லபம் புகழ்ந்தருளிச் செய்கின்றார்.

கவி.எட்டிலறிவின்றியிறைதன்னிலறி
வின்றியிவ்வுடம்பினுடனே
விட்டிலுறைவானையினிவீடுபெறு
மென்பதுவிலம்புகிலனே.

க - து.பிறவாநெறிபெருமைசெய்சிடன்
இறவாப்பெருமையையியம்பொணா தென்றது

இ - ள்.(எட்டிலறிவின்றி) சாஸ்திரவாசனையு மற்று (இறைதன்னிலறிவின்றி) ஈஸ்வரவாசனையுமற்று (இவ்

வுடம்பினுடனே) இந்தப்பஞ்சபூதகாரியமாகியதேகத்தோடுதானே[வீட்டினுறைவான்றனை நிரதிசயானந்தமோக்ஷவீட்டில் இரண்டறக்கலந்திருக்குஞ் சசிவர்ணனை (இனிவீடுபெறுமென்பது) தேகாந்தத்தில்மோக்ஷத்தைப்பெறுவா னென்பதை(விளம்புகிலன்)அளவுபடுத்திச்சொல்லமாட்டேன்-எ-று. ௱எ

அ - கை,சசிவர்ணன் பிதுர்க்களடைந்த நற்கதிரைக் கூறுகின்றார்,

கலி. வஞ்சவலியானரகின்வாழ்பிதிர்கள்
பாழ்படுவதாகவருளின்
விஞ்சைவலியாலடையவேறினர்
சுராதிபர்கண்மேலுலகமே.

க - து,நரகம்விட்டிவன் முன்னோர்நரகவாழ்வுற்றன
பிரமஞானத்திற்பெருமையாலென்றது.

இ - ள்.(வஞ்சவலியா னரகின்வாழ் பிதிர்கள்)கொடுமையினது வலிமையினால் நரகத்தில்வீழ்ந்து கிடந்தவிவன்குலத்துப் பிதிர்களனைவரும் (அருளின் விஞ்சைவலியால் பாழ்படுவதாக)அருள்விளங்கிய பரஞானத்தினது வலிமையினால் நரகம் பாழடைவதாகும்படி (அடையவேறினர்) சுராதிபர்கள்மேலுலகமே) எல்லவரும்நரகக்கரையிலேறி தேவர்கட்குரிய சுவர்க்கலோகத்திருத்துவாழ்கின்றனர் எ-று. ௱அ

அ - கை மேல் சசிவர்ணன் பெருமையை அருளிச்செய்கின்றார்.

கலி தேவருமனித்தருமிவன்றொழில்வியந்
துரைசெயத்தகுவதோ
மூவரும்விளம்பமுடியாதிவன்
தேவல்செயமுந்துறுவரோ

க - து.பொருந்திவன்குரு பணிபுகழ்ந்து தேவர்கணர்திருத்துமூர்களுரைசெயவரிதென்றது.

இ - ள்.(இவன்றொழியில் வியந்து மூவரும் விளம்பமுடியாது) சசிவர்ணன் குருபணிவிடைத் தொழிலினதருமையை அதிசயித்து மும்மூர்த்திகளாலுஞ் சொல்லமுடியாது தேவருமனித்தருமுரைசெயத் தகுவதோ தேவர்களாலுமனிதர்களாலும்வியந்து சொல்லமுடியுமா இவனதேவல்; செயமுந்துறுவரோ சசிவர்ணனுக்கு பணிவிடை தாங்கள் செய்வதற்குஎனக்குமுந்தவெனக்குமுந்தவென்று வந்துபொருந்துவார்கள்எ-று. ௱கூ

அ கை,மேல் ஞானவானது பெருமையை அருளிச்செய்கின்றார்,

கலி. ஞானியைநான்சுரனெனுதொழிக
ஞாலமுயநாதனருளால்
மேனியதுகொண்டுதனைநல்கவரு
மென்றறையும்வேதமுடிவே.

க - து. நான்சுரன்ஞானிரனென்பதுநன்றல
பிரமமேஞானியம் பேதமென்றெனபது.

இ - ள்.(ஞானியைநான் சுரனெனுதொழிக) பரஞானிகளை மனிதனென்றுந்தேவனென்றுஞ்சொல்லுகின்ற சொற்களைநீக்குக்-அஃதேனெனில்ஞாலமுயநாதனருளால் உலகங்கடத்தேறும்பொருட்டு (பரமே தமது காருண்யத்தினாலே) மேனியதுகொண்தேனைநல்கவருமென்று(மானிடவுரு வமாகத் திருமேனிகொண்டு தம்மைக்கெடுத்தருளவருமென்று வேதமுடிவறையும்வேதாந்தங்களெல்லாமவசனிக்கும் எ - று.(இதற்குதார

ணம்-சூதகீதை)கனவினிநிற்ககாணுங்காட்சிபோற்சக
த்தைக் காணுமெய்ஞானிகடம்மைமனுடனே வன்றித்
தேவனென்றேணணுமனநினைவிருத்தியைமாற்றிஇனை
யனபரம சிவனுருக்கொண்டிவ் வுலகுயவெழிந் தருளி
னனென்-றனையவை நினைப் போருத்தமரல்லோ ராடி
யைநோக்குமந்தகரேஎன்றும்(பாடுதுறை)முகுந்தனு
நாலுமுகந்தேட-மூலமொருகுருமூர்த்தியாகிப்புகுந்த
டியார்தொழவீற்றிருக்கும் பூங்கோயிலாக நான்பெற்
றிலேனே என்பதநுற்காண்க. ௬௰

சசிவர்ணபோதம்.

முற்றிற்று.
